

ЯХШИЛИККА ЧАҚИРИШ

Мөхр-оқибатимиз кучайсин

Абдулазиз МАНСУР,
Ўзбекистон мусулмонлари
идораси раиси ўринбосари

Аллоҳ таолога ҳамду сано, Пайғамбари-
мизга (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) дуруд,
саловот ва саломларимиз бўлсин.

Пайғамбаримиз (соллаллоҳу алайҳи ва
саллам) Ясрибга келганларида бу шаҳар
аҳлиниң байрам қиласиган икки куни бор
эди. Расулуллоҳ (алайҳиссалом) у кунлар
ҳақида сўрадилар. “У кунлари биз жоҳилият
даврида ўйин-кулги қиласидик, дейиши
улар”. Пайғамбаримиз (соллаллоҳу алайҳи
ва саллам): “Аллоҳ таоло у иккисини сизлар
учун энг яхши Рамазон ва Қурбон ҳайити
кунларига алмаштириди”, дедилар. Муҳтарам
Юртбошимизнинг фармонига кўра, ҳар йили
Рамазон ва Қурбон ҳайити кунлари дам олиш
куни деб эълон қилиниши ҳам байрамлари-
мизга ўзгача мазмун бахш этади.

Байрамлар хурсандчилик онлари бўлиши
 билан бирга, зиммамизга бир қанча масъ-
улият ҳам юклайди. Биринчи навбат-
да дунёга келишимиз сабабчилари, бизни
гўдаклигимиздан тарбиялаб, улғайтирган
ота-оналаримизни зиёрат этишимиз, улар-
ни шод қилиб, дуоларини олишимиз керак.
Улуғ айёмда ёши улуғларни йўқлаб, кичик-
ларга совға бериб, суюнтириш қанчалар са-
вобли амал.

Байрамда қариндош-уруғларни, ёр-
дўйстларни, устозларни зиёрат қилиб, дуо-

ларини олиш, ногиронлар ҳолини сўраш му-
сулмонга ярашиқли, савоби катта. Бирор са-
бабга кўра аразлашган, гина-кудуратли ака-
ука, таниш-билишлар ҳам байрам шарофати
 билан бир-бирларига қучоқ очсинлар.

Байрам кунларида Аллоҳ таолога се-
вимли иш яқинларга совға-салом улашиш,
муҳтоjlарга муруvvat кўрсатишdir. Қурбон
ҳайити кунлари эса қодир бўлганлар жонлиқ
сўйдилар. Пайғамбаримиз (соллаллоҳу алай-
ҳи ва саллам): “Қурбонлик қонининг бирин-
чи томчиси ерга тушиши билан қурбонлик
қилувчининг ўтган гуноҳлари кечирилади”,
дэя башорат берганлар. Зоро, ушбу ибодат
Аллоҳ таолони улуғлаш, берган неъматла-
рининг шукронасини адо этиш ва нафсоний
иллатдан покланишdir.

Шу ўринда бир нарсани эслаб ўтиш жо-
из, ҳайит кунлари таъзия билдириб, мусибат
кўрган хонадонларга бориш бидъат амаллар-
дандир. Яқинлари вафот этганларнинг бай-
рам хурсандчилигига рахна соладиган маро-
симлар ўtkазиши динимиз кўрсатмаларига
ёт. Мўмин-мусулмон байрам кунини мотам-
га, хурсандчиликни ғам-қайғуга алмашти-
майди. Зоро, маблағни бундай бидъат ма-
росимларга сарфламаслик керак. Аксинча,
муҳтоjlарга, фақир-мискиnlарга, етим-
есир, бева-бечораларга тарқатган яхшидир.

Яхшилик садақадир

Мўминнинг нияти Аллоҳ таоло розилигини топиш бўлса, барча амаллари, шак-шубҳасиз, ибодат бўлади. Шунинг учун ҳам мусулмонга яхшилик эшиклари доимо очик. У Аллоҳнинг марҳамати, чексиз ажрлари ва раҳмати соясида бу эшиклардан хоҳлаган вақтида кираверади.

Пайғамбаримиз (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) айтадилар: “Қуёш балқиган ҳар бир кунда икки киши ўртасиниadolat билан ислоҳ этишинг садақадир. Бир киши уловига минишида ёрдам қилишинг ва юкини уловига кўтариб юклаб беришинг садақадир. Бир кишига табассум билан яхши сўз айтишинг садақадир. Намоз сари босган ҳар бир қадаминг баробарида сен учун садақа бор, йўл кўрсатишинг садақа, одамларга азият берадиган нарсанни йўлдан бартараф этишинг ҳам сенга садақадир” (*Имом Аҳмад ривояти*).

Алишер Навоий яхшиликни бундай таърифлайди:

“Мурувват – барча бермақдир, емак йўқ.

Футувват – барча қилмақдир, демак йўқ”.

Халқимизда “Ўнг қўлинг қилган яхшиликни чап қўлинг билмасин”, “Яхшилик қил-у, дарёга от, балиқ билар, балиқ билмаса, Холик билар” деган нақллар бор. Катталаримиз яқинларга, ён-атрофдагиларга, дўсту ёр, ошнаю бегоналарга ҳар доим яхшилик қилишни ўргатиб келишган. Бир кося овқатининг ярмини қўшнисига илинган, эгнидаги кийимини ўзидан кўра муҳтожроқларга берган, сўнгги томчи сувини йўловчи ҳамроҳига тортиқ қилган мурувватли халқнинг болаларимиз. Бироқ орамизда арзимаган ёрдамлари эвазига бирор манфаат кутадиганлар ҳам учраб қолади. Амаллар ниятларга кўрадир. Шунинг учун тама илинжида қилинган яхшиликда ажр, ухровий манфаат йўқ. Биргина миннат ҳосил бўлган савобни йўқ қиласди. Яратганинг розилиги учун эл ва халқ хизматида бўлиш, имкон қадар бошқаларга ёрдам қўлини чўзиш ва ҳожатларини чиқариш юксак саодатdir.

Умида АЗИЗ

Журналнинг 2013 йил 1-сонидан бошлиб янги саҳифалаш ва ўзга бадиий безаш услуги Жамшид Саъдиновники.

«HİDOYAT»

Ойлик диний-маърифий,
илмий-адабий нашр

Муассис

Ўзбекистон мусулмонлари идораси
«Мовароунахр» нашриёти

Бош муҳаррир

Нурulloҳ МУҲАММАД РАУФХОН

Таҳрир ҳайъати

Усмонхон АЛИМОВ

Абдулазиз МАНСУР

Абдураззоқ ЮНУС

Ортиқбек ЮСУПОВ

Анвар ТУРСУН

Аҳад ҲАСАНОВ

Зоҳиджон ИСЛОМОВ

Абдулҳамид ТУРСУН

Ҳайдархон Йўлдошхўжаев

Баҳодир КАРИМОВ

Эркин МАЛИК

Муҳаммад Шариф ЖУМАН

Исомиддин АЛИМОВ

Абдул Жалил ХЎЖАМ

(Бош муҳаррир ўринбосари)

Мұхтарама УЛУГОВА

Хаттот

Ислом МУҲАММАД

Бадиий муҳаррир

Элнур НИЁЗ ўғли

Саҳифаловчи

Баҳром ИКРОМОВ

Матнни

Рахима КАРИМЖОН қизи терди.

Манзилимиз

100002, Тошкент шаҳри

Зарқайнар 18-берк кўча 47-йи;

Тел: 227-34-30, 240-05-19.

Интернет сайти: www.hidoyat.uz

Интернет почтами: m-nashr@yandex.ru

Ўзбекистон Республикаси Матбуот ва

аҳборот агентлигига рўйхатга олинган.

Гувоҳнома рақами 0177.

Босиша 2013 йил 14 октябрда рухсат берилди.

Босмахонага 2013 йил 16 октябрда топширилди.

Қоғоз бичими 60x84 1/8. Адади 61.100 нусха.

3212 - сон буюртма. «Sharq» нашриёт-матбаа

аксиядорлик компаниясида босилди.

Тошкент шаҳри, Буюк Турон кўчasi, 41.

Қўллэзмалар қайтарилмайди.

Муаллифлар фикрни таҳририят нуқтаи назаридан фарқ қилиши мумкин. Келтирилган иқтибос ва рақамлар учун муаллиф масъул. Ҳам юборилганида исламлар тўлиқ, манзил аниқ ёзилсин. Мақолалар кўчириб босилса ёки иқтибос олинса, «Ҳидоят»дан олингани кўрсатилиши шарт.

Журналимиз саҳифаларида оят ва ҳадислар бериладигани учун уни ножоиз жойларга ташла-
маслигинизни сўраймиз.

ТАФСИР

**ЯҚИНЛАРГА
ЁРДАМ МУРУВВАТДИР 4**

Тўёна қарз эмас, садақа ҳам эмас, балки маҳалла аҳлининг, қариндошларнинг ва дўстларнинг тўй эгасига Аллоҳ учун холис кўрсатган моддий ёрдами, мурувватидир.

Бундай тўёна тўйдан бир неча кун олдин берилиши керак. Зоро, бу туфайли тўй эгалари зарур харажатларини қийналмай қоплашади.

**САҲОБАЛАР ҲАЁТИ
ДИҲЯ КАЛБИЙ**
10

Ибн Саъднинг (раҳматуллоҳи алайх) айтишича,

Диҳя Бадр жангидан олдин Исломни қабул қилган. Лекин унда иштирок эта олмаган. Шаъбий (раҳматуллоҳи алайх) айтади: Диҳя Калбий бундай хотирлаган: “Мен Расууллоҳга (соллаллоҳу алайхи ва саллам) жундан тўқилган чопон ва бир жуфт кавуш ҳадя қилдим, уларни йиртилиб кетгунича кийдилар”.

МАСАЛА

СЎРАГАН ЭДИНГИЗ...
16

Савол: Ҳозирги кунда пластик карталардаги маблағни нақд пулга алмаштириш ҳоллари кўп учрамоқда, шу судхўрликка кирадими?

Жавоб: Билишимизча, пулингизни нақд қилиб беражётган “шоввозлар” холис хизмат қилишмайди.

Доимо ўн ёки ўн беш фоиз ҳақ олишади.

**ХАБАРЛАР
ИСЛОМ ВА ОЛАМ**
20
ХАТНА ҚИЛИШГА РУХСАТ

Олмонияда барча дин вакиллари қатори мусулмонларнинг ҳам ҳуқуқларини ҳимоя қилишга аҳамият бериляпти. Мамлакат Ахлоқ-одоб кенгашининг Кёлн шаҳрида ўтказилган йиғилишида ўғил болаларни хатна қилишга доир мусулмонлар илтимосномасини кўриб чиқди ва маъқуллади.

МУНДАРИЖА

<i>Яхшиликка чакириш</i>	1
Абдулазиз МАНСУР	
<i>Меҳр-оқибатимиз кучайсин</i>	
<i>Таянч нуқта</i>	
Умидা АЗИЗ	
<i>Яхшилик садақадир</i>	2
<i>Идора ҳаёти</i>	
Ибодулла АҲРОРОВ	
<i>Энг намунали имом</i>	5
<i>Мустақиллик қадри</i>	
Файзулло МУҲАММАДИЕВ	
<i>Ўтмишдан уч хотира</i>	6
<i>Долзарб мавзу</i>	
Абдулҳай ТУРСУНОВ	
<i>Бир дин, бир мазҳаб, бир Ватан</i>	8
<i>Куръонни ўрганамиз</i>	
Муҳаммадзафар АҲМАДЖОНОВ	
<i>Куръон шифо бўлишининг шартлари</i>	12
<i>Мунаввар олам</i>	
“Тартил” (Куръон ўқиш қоидалари)	13
<i>Аёллар саҳифаси</i>	
Ойша онамиздан (роизяллоҳу анҳо) ўргансак...	14
<i>Мактубларда манзаралар</i>	
Дилфузा РАҲИМЖОН қизи	
<i>Онамга ўҳшагим келади</i>	15
<i>Истиқлол фидойилари</i>	
Анвар ТОЖИЕВ	
<i>Жўрабек доджонинг қабри қаерда?</i>	17
<i>Маърифий сұхбатлар</i>	
Усмон НУРИЙ	
<i>Маънавий юксалиш сири: тавозе</i>	18
<i>Ёмонликдан қайтарши</i>	
Абдулазиз МАҲСУМОВ	
<i>Фаришталарга озор бермайлик</i>	23
<i>Шеърият</i>	
<i>Меҳрдан тошлар ҳам дурга айланар</i>	24
Ёқуб АҲМАДЖОНОВ	
<i>Дард ҳам меҳмон эрур...</i>	24
Фазилат НИЗОМОВА	
<i>Насиҳат</i>	24
Абдумутал ГУЛОМОВ	
<i>Рози қил</i>	25
Муҳаммадамин ЖАББОРОВ	
<i>Тўртликлар</i>	25
<i>Устозларимиз</i>	
Аслиддин ҚАМАРЗОДА	
<i>Олимнинг ибрати</i>	26
<i>Мерос</i>	
Лузумий	27
<i>Мулоҳаза</i>	
Зумрад ФОЗИЛЖОН қизи	
<i>Ўзингизни яхши кўрасизми?</i>	28
<i>Тафаккур</i>	
Ҳасанхон ҚДЮМОВ	
<i>Олчоқ одамнинг аҳволи</i>	29
<i>Олисларга саёҳат</i>	
Намибия Республикаси	30
<i>Тиббиёт бурчаги</i>	
Узум, анор шарбати	32

Яқинларга ёрдам муруватдир

«Ўз ораларингиздаги тул (эркак ва аёл)ларни ҳамда құл ва чўриларингиздан яроқлиларини уйлантиринглар. Агар (улар) камбағал бўлсалар, Аллоҳ ularни ўз фазли билан бойитади...» (Нур, 32).

وَأَنِكُحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءٍ يُغْنِيهِمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِ

Бу ояти каримада мусулмонга фақат ўзи никоҳда бўлиши билан кифояланиб қолмай, бошқа уйланмаган қардошларининг ҳам никоҳли бўлишлари учун хисса қўшиш буюрилган.

Ояти каримада яна бундай буюрилган: “...Эзгулик ва тақво (йўли)да ҳамкорлик қилинг...” (Моуда, 2). Яъни, “Аллоҳ таоло буюрган барча ишларда бир-бирингизга ёрдамлашинг ва бошқаларни ҳам шунга тарғиб қилинг, Аллоҳ таоло буюрган бир эзгуликнинг

юзага чиқарилишида кўмагингизни аяманг”. Шунинг учун мусулмонлар оила қурмай юрган эркак ва аёлларга никоҳли бўлиш кераклигини тарғиб қилишади. Айнан шунинг учун ҳам ўғил-қизларини, яқин кишиларини уйлаб-жойлаб қўйиш учун бутун имкониятларини ишга соладилар, уйланиш харажатларида қийналиб қолган дин қардошларига моддий ёрдамларини аямайдилар. Шулардан келиб чиқиб, халқ тилида: “Тўйга қуш ҳам қанотини қоқади”, деган мақол жорий бўлган. Хонадонлардан бирида тўй бўладиган бўлса, маҳалла аҳли қўллаб-қувватлайди, хусусан, ўзига тўқ кишилар вақт топиб, ўша хонадонга кириб, “Муборак бўлсин, бизга нима хизмат?” деб, ёрдамларини аямайдилар. Бундай хизматга ҳозирлик инсоний меҳр-муруват ва Аллоҳнинг фазлу карамидан умидворлик туйғуси туфайли пайдо бўлади. Фақат холис ёрдамгина тўёна дейилади. Тўёна қарз эмас, садақа ҳам эмас, балки маҳалла аҳлининг, қариндошларининг ва дўстларнинг тўй эгасига Аллоҳ учун холис кўрсатган моддий ёрдами, муруватидир. Бундай тўёна тўйдан бир неча кун олдин берилиши керак. Зоро, бу туфайли тўй эгалари зарур харажатларини қийналмай қоплашади.

Ҳозирги кунда урф бўлган тўёнани эса, холис бериладиган тўёна деб бўлмайди. Чунки у тўй куни, ҳамманинг кўз ўнгидаги берилади. Ва яна тўёна берувчи қанча бергани, қайси вақтда бергани, кимга бергани, у тахминан қачон қайтарилиши кераклигини ҳам ёзиб қўяди. Шунингдек, тўй эгаси ҳам тўй куни кимдан, қаердан, қанча тўёна олганини ва уни тахминан қачон қайтариши зарурлигини дафтарига ёzáди. Бир неча ошна-оғайниларига тўёна берган одам ишонч билан: “Мен эллик ёки юздан ортиқ кишига тўёна берганман, улар қайтарса, фалон ишимни битириб оларман”, деб мақтаниб ҳам қўяди. Ўз-ўзидан кўриниб турибди, ҳозир урф бўлган бундай тўёналар қарз беришдан бошқа нарса эмас. Бирор сабаб билан тўйда иштирок этолмай қолса, тўёнани бирор одам орқали бериб юборишга мажбур, йўқса, ўртада гинахонлик, адоват бошланиши ҳам мумкин. Ҳолбуки, тўй эгасига бирор одамнинг малолланмасдан, мажбур бўлмасдан, ўз ихтиёри билан, имкониятидан келиб чиқсан ҳолда, қайтариш шарти билан эмас, ёрдам сифатида берадиган тўёнаси хақиқий мурувват бўлиб, уни берувчи эҳсон қилган, ибодат қилган савобига эга бўлади.

Хулоса қилиб айтсак, оила қуриш учун иккита тараф ҳаракат қиласа экан, маҳалла аҳлининг, қариндошларнинг ва дўстларнинг тўёнаси оиласий иқтисодга ёрдам бериб, қувват бағишлийди. Шу туфайли янги қуриладиган оила мустаҳкам, ҳаёти фаровон бўлади.

Раҳматуллоҳ ОБИДОВ,
Тошкент Ислом университети доценти,
тарих фанлари номзоди,
«Жўрабек» жомеи имом-хатиби

■ Ёрдам беришнинг
гўзаллиги ундан
кишининг тасалли
топишида кўринади.

Абу Али ибн Сино

Энг намунали имом

Шу йилнинг 23 сентябр куни “Энг намунали имом” кўрик-танловининг республика босқичи бўлиб ўтди. Унда мусобақанинг вилоят босқичи ғолиблари қатнашдилар. Танлов иштирокчилари тафсир, фикҳ, долзарб ижтимоий мавзулар, маънавият ва маърифат, Ислом тарихи ва оммавий ахборот воситаларида чиқишилари бўйича билим ва маҳоратларини яна бир бор синовдан ўтказишиди.

Якуний босқич натижаларига кўра, Навоий вилояти Хатирчи тумани “Имоми Аъзам” масжиди имом-хатиби Муҳаммад Эргашев биринчи, Қорақалпоғистон Республикаси Амударё тумани “Юсуф эшон” масжиди имом-хатиби Абдураҳмон Матсапаев иккинчи, Самарқанд вилояти Оқдарё тумани “Махдуми Аъзам” масжиди имом-хатиби Олимжон Юсупов ва Андижон вилояти Олтинкўл тумани “Оқтепа” масжиди имом-хатиби Санжарбек Маманазаров учинчи ўринни эгаллашди. Кўрик-танлов ғолиблари ва қатнашчилари Ўзбекистон мусулмонлари идораси раҳбариятининг диплом ва эсадалик совғалари билан тақдирландилар. Тадбир ниҳоясида Ўзбекистон мусулмонлари идораси раиси, муфтий Усмонхон Алимов сўзга чиқиб ғолибларни қутлади. Ўз навбатида, кўрик-танлов иштирокчилари, тадбир қатнашчилари ва Тошкент Ислом институти битирувчи курс талабаларига имом-хатиб эга бўлиши керак бўлган хулқатвор, Қуръонни тажвид қоидаларига риоя этган ҳолда ўқиш ҳамда халқимизнинг диний эҳтиёжи учун зарур бўлган фикҳий масалаларни билмоқликлари ҳақида керакли йўл-йўриқ ва кўрсатмалар берди.

Ибодулла АҲРОРОВ,
Тошкент Ислом институти ўқитувчиси

Ўтмишдан уч хотира

ПОЙЛОҚЧИЛИК

Ўтган асрнинг олтмишинчи йиллари. Эркимиз бирорларнинг кўлида. “Дин афюндири”, деб жар солиниб, диндорлар қатағонга учраган, 4000 дан ортиқ бебаҳо ёдгорлигимиз колхозларнинг ўғит омборхонасига айлантирилган. Ўшанда мен 8–9 ёшли бола эдим.

Кишлоғимизда тўрт-беш нафар имон-эътиқоди бут, мустабид даврларда ҳам тоат-ибодатини канда қилмаган Зубайдулло хўжа ўғли Мамарасул қори, мулла Сирожиддин бобо, мулла Муҳаммади Охун бобо, мулла Эргаш бобо, мулла Муродилло бобо каби кексалар бор эди. Улар ҳар Рамазон ойи келса, таровех намозини кўрқиб-пусиб, биронта намозхоннинг меҳмонхонасида ўқишаради. Кишлоғимизда айғоқчи бўлган чоғи, намоз ўқилган куннинг эртаси “махсус идоралар” хабар топиб, уларнинг бошини қотирап, сарсон-саргардан қиласар эди.

Бир куни бизнинг меҳмонхонамида таровех намозига тўпланиши.

“Дарвозани ҳеч кимга очмагин. Бирор тақиллатса ҳам, очма, секин мени чақир”, деб огоҳлантирган бўлдилар, бобом. Мен ҳузур ила соқчилик навбатига турдим. Устимда бобомнинг эски чопони, остимда увадаси чиқиб кетган кўрпача. Изғиринли тун. Ичкарида боболар намоз ўқишишмоқда. Совуқдан жунжикиб, кўзим илинибди. Тўсатдан дарвозамиз қаттиқ тақиллаб қолди. Чўчиб уйғониб кетдим. Хаёлимда ҳозир мелиса бобомни қўлларига кишан солиб олиб кетадигандек туюлди. Оёқ учida бориб, намоз ўқиётган бобомнинг қулоғига: “Кимдир дарвозани қаттиқ тақиллатяпти”, дедим. Бобом дарҳол шерикларининг қулоғига шипшидилар. Намоз тугадими-йўқми – билмадим, улар тезда жойнамозларини йиғиб, битта-битта бўлиб орқа дарчадан чиқиб кетишиди.

Бобом йўталиб-йўталиб ташқарига чиқсан киши бўлиб, бошларига чопонларини ёпиниб

“Ким?” деб икки-уч марта сўрадилар. “Мен Йўлдошман”, деди ташқаридаги овоз. Набиралари экан. “Ха, нима гап?” деб дарвозани очдилар. “Зарурат туғилиб қолди, молимни сотиб берасизми, деб келган эдим”, деди Йўлдош акам дарвозадан ичкарига киргач. “Бемахалда келиб одамни ташвишга туширгандан кўра, эртароқ келсанг бўлмайдими!?” деб койиб бердилар бобом.

...Мулла Муҳаммад Охун бобом ҳаж сафарини орзу қилиб, юракларида катта армон билан бу дунёдан ўтиб кетдилар. У киши етолмаган орзуга мен етиб, ҳаж сафарини адо этдим. Бобом армонини эслаб, йиғлаб-йиғлаб, Каъбани қучдим. Бобом учун, меҳрибон онам, отажоним учун қучдим...

БАҲРОМ АКА

Ўтган асрнинг саксонинчи йиллари компартия динимизга қарши курашини авжига чиқарди. Миллий қадриятларимиз, урф-одатларимиз йўқ бўлар ҳолга келиб қолди. Ўрнини “совет маданияти”, “совет халқи” эгаллаётган эди.

Оддий ҳайдовчи, камтарин инсон Баҳром Носировнинг шаҳар фирмә қўмитаси бюросида шахсий иши кўриляпти. Бошқа миллатга мансуб партия комиссияси раиси мендан партия аъзоси Баҳром Носиров билан “тарбиявий соат” ўтказиб, “коммунистик партия” руҳида тарбиялаб қўйишимни сўради.

Баҳром ака автокорхонада автобус ҳайдовчиси, имон-эътиқоди бут, дунёвий-исломий билимлардан хабардор, худосиз тузумга қарамай тоат-ибодатини канда қилмай юрган инсон экан. Суҳбат чоғи мен Баҳром акани эмас, Баҳром ака мени тарбиялаб қўйди, десам бўлади.

Бюорода мана бундай тергов бўлиб ўтди:

– Ўртоқ Носиров, сиз коммунист бўлатуриб, нега қабристонга бордингиз? Мачитга кириб намоз ўқидингиз?

– Мен ота-онам қабрини зиёрат қилгани борган эдим...

– Партия аъзоси диндорларга қарши курашадиган атеист бўлиши керак эмасми? Чўнтаингизда партия билети бўлатуриб қабристонга бориб юрганингизни қандай тушунса бўлади? Яна ҳайит кунларида!

Шунда Баҳром акада қандайдир “портлаш” содир бўлди:

– Партия аъзоси ота-онаси қабрини зиёрат қилмасин, деган жойи борми партия уставида?! “Дохий”ларнинг қайси китобида шундай дейилибди? “Коммунистик партия манифести”да борми ё?!
Бюорода қатнашаётган

20–30 киши гунг бўлиб қолди. Ҳамма борони бошқараётган иккинчи котибга қаради. Иккинчи котиб эса, автобаза директори Муҳаммаджон Саидовга (Аллоҳ раҳмат қилсин) ва партия қўмитаси котибига ўшқириб кетди:

– Кимларни ишлат-япсиз? Ташкилотингизда коммунистик тарбия ва партия ўқуви ёмон йўлга қўйилган, сиёсий ўқишилар ўтказилмайди! Ташкилотингиз ходимлари диндор бўлиб кетяпти!

Шунда Баҳром aka:

– Мен оддий ҳайдовчиман, коммунистман, ўз бурчимни биламан ва вижданан ишлаб юрибман. Режаларимни 140 фоизга уddeлаб келяпман... Ота-онасининг қабрини зиёрат қилишга рухсат бермаган бундай партиядан ор қиламан! Партия сафидан чиқаман ва бундай партиядан воз кечаман! – деб партия билетини столга ташлади.

У пайтларда партиядан ўчириш қамоқ билан тутарди. Раислик қилувчи шаҳар прокурорига, ички ишлар бўлими раҳбарларига: “Алоҳида шуғулланасиз – қамайсиз!” деб, автокорхона директорига эса: “Мошинасини тортиб олинг!” деб

топшириқ берди. Шунда Баҳром aka босиқлик билан:

– Қамалсан ҳам, майли. Мен бўшманми?.. – деб хонадан чиқиб кетди...

Хозир Баҳром aka етмиш ёшларни қоралаб қолди. Халқимиз орасида обрў-эътибори ба-ланд. Баҳром aka билан ўша кунларни эслаб кулишиб юрамиз.

БОҒОТДА ЎҚИЛГАН ҲАЙИТ НАМОЗИ

“Юксак маънавият – енгилмас куч” асарида таъкидланганидек, юртимизда мустабид тузум даврларида ҳам имон-эътиқодини йўқотмаган, тоат-ибодатли, ҳалол ризқ топиб яшаган одамлар кўплаб топилар эди. Улар худосиз тузум зуғумлари шароитида ҳам имонларини, ибодатларини сақлаб қолишга ҳаракат қилишарди. Айниқса, иккى ҳайит намозини ўқиши ҳар йил оғир масала эди. Энг олдин ҳайит намозини ўқишига хилватроқ жой топиш керак. Кимдир мозорда ўқиймиз деса, ким мулла Эргаш бобонинг боғида, яна кимдир Шароф бобонинг боғотида ўқиймиз, деб таклиф қиласарди. Бир гал уйи қишлоқ четроғида бўлган Шароф бобонинг

боғоти танланди.

Жума намозларини, таровех намозларини мачитларда эркин ўқиши, Аллоҳга шукр, бизга насиб қилди. Боболаримиз бу кунларни кўришганидами!

Мустақиллигимизнинг қадрига етайлик. Бундай кунларга етганлар бор, етмаганлар бор. Айниқса, ёшларимиз қандай замонда яшаетгандарини билсалар, дейман.

Файзулло МУҲАММАДИЕВ,
Каттақўрғон Педагогика коллажи ўқитувчиси,
Халқ таълими аълоочиси

“Халқларимизнинг табиатига мутлақо ёт бўлган сиёсий, диний экстремизм, ақидапарастлик ва бошқа ёвуз оқимларнинг минтақамизга кириб келиши ва тарқалиши тинчлик ва осойишталикка, фарзандларимизнинг келажагига катта хавф туғдиришини одамлар онгига чуқур сингдириб бориш керак”.

Ислом КАРИМОВ

Бир дин, бир мазҳаб, бир Ватан

Қизиқиши туйғуси ижобий ё салбий бўлиши билан шахснинг ҳаёти ҳамда жамият фаолиятига ҳам ижобий ё салбий таъсирини ўтказади. Ижобий қизиқувчанлик кишига фойда келтириши табиий. Бу орқали инсон мақсадига эришади, камолга етади, юксак даражаларни эгаллайди. Салбий қизиқувчанлик дунёвий ва диний кўринишда ёмон оқибатларни келтириб чиқаради. Воқеалар ечимини то-па олмай, турли можароларга сабаб бўлади.

Динга муносабатда ҳам ижобий қизиқувчанлик ижобий натижа беради – илм-маърифат ошади, жамият ахлоқи яхшиланади. Динда чуқур кетиши, муросасизлик айни салбий қизиқувчанлик оқибати бўлиб, жамият бошига кўп кулфатлар келтиради. Худди шу ҳолни олдиндан ҳис этган Пайғамбаримиз (соллаллоҳу алайҳи ва саллам): “Албатта, дин жуда мустаҳкамдир. Унга уюшқоқлик ва бағрикенглик билан ёндашинглар”, деб инсониятни огоҳлантирганлар. Бу чақириқ инсонийликка чақириқдир. Чиндан, диннинг моҳият-мазмунини ҳеч бир одам пайғамбарлардек тушуниб ета олмайди. Улар илоҳий таълимот асосида туширилган китоб-дастурлар нуридан баҳра олган, ҳақиқат чироғини жисмонан ва қалбан онг-шуурлари

билан ҳис қилган ва тасаввур эта олган комил инсонлар эди. Шунинг учун улар ҳамма соҳада намуна бўлишган.

Ҳадиси шарифлар бундай таълимот беради: “Кимки шошма-шошарлик қилмасдан, сабру қаноат билан иш қилса, қилган иши тўғри чиқади ёки шунга яқин бўлади. Шошилган одамнинг иши хато чиқади ёки шунга яқин бўлади”; “Бирорвнинг зоҳирига ёки қилаётган яхши ишига қараб уни мақташга шошманглар, балки унинг охирги ҳолатига назар солинглар”.

Ҳаётий муаммолар шошма-шошарлик ва қизиқонлик билан ечим топмайди. Динимиз динда ва ҳаётнинг барча жабҳаларида шошилмасликка, босиқлик, фикр-мулоҳаза билан иш юритиш, ҳар бир ишда маслаҳат билан фаолият олиб боришга чақиради. Хусусан, ҳар бир мусулмонни маънавий ва маърифий етуклиқда илғор бўлишга ундейди.

Динимиз кўрсатмаларида мўмин-мусулмонларга ўзаро муносабатларида тинчликни асос қилиб олиш, бошқаларга маслаҳат ва нисаҳатда кескинликдан қочиш тавсия этилган.

Лекин айримлар бу мақталган ахлоқа эриша олмасдан, ҳаётда ўз тилак-истакларининг

қулига айланиб, оқибатда турли мажароларга йўлиқади. Кичик бир сабаб билан тузатиш мушкул, қалтис вазиятларга тушиб қолади. Аслида, ҳар қандай қизиқонлик ёки шошмашошарликни фикр-мулоҳаза билан тартибга солса бўлади ва бу одам боласининг чиройли хусусиятларидан биридир. Бу тўғрида Лукмони Ҳаким: “Учта нарсани уч вақтда – ҳалимликни ҳис-туйғу қайнаган ва ғазаб келган вақтда, паҳлавонликни кураш вақтида, дўстликни мashaққат пайтида ишлата билинг!” дейишлари айни ҳақиқатни ифода этади.

Ўтмишдаги ва ҳозирги тоифалар таҳлил қилинадиган бўлса, асосан ахлоқий камчилик, муаммони тўғри еча олмаслик, ҳар бир нарсанинг ижобий ва салбий моҳиятини тасаввур эта билмаслик, шошмашошарлик уларни кескин кайфиятга олиб боргани кўринади. Буни замон тили билан айтилса, “радикаллик” дейилади.

“Радикализм” нима дегани? Бу сўз лотинча бўлиб, radix – томир, илдиз, ўзак маъносини англатади, мақсад-муддаони кескин, муросасиз амалга ошириш, у ёки бу ишдаги мавжуд аҳволни тубдан ўзгаришига интилишни ифодалайди.

Айниқса, радикализмнинг дин ниқобидаги кўриниши ўта ачинарлидир. Зеро, дин билан ниқобланган радикаллик муқаддас динимизга ҳурматсизлик, одбосизликдир. Унинг турлари, кўринишлари ва мазмун-моҳиятига назар солсак, “ўринсиз фидойилик” оқибатида ўзи ва бошқаларни боши берк кўчага олиб бориб қўйганига гувоҳ бўлмоқдамиз. Аникроқ айтадиган бўлсак, радикаллик ижтимоий барқарорликка, тинчликка ва жамоат тартибиға жиддий путур етказадиган, жамият ҳаётини издан чиқарадиган бузғунчи куч сифатида кўриняпти.

Динимиз, инсон ўзининг ва бошқаларнинг тинчлик-осоиишталигига, фарогат ва тараққиётига қанчалик инсонпарварлик нуқтаи назари билан ёндашиши кераклигини олға суради. Қаранг, Ислом фақат тинчлик-осоиишталикка чақирияпти. Ислом оламига зарар етказмасликка чорляяпти. Пайғамбаримиз (алайҳиссалом) ибодат қилиш билан бир қаторда, ахлоқ ва одобларга буюряптилар. Панд-насиҳат эшитиб, фикр-мулоҳаза қилиб, тўғри йўлни топишга ундаяптилар. Аслида ҳам, диндан мақсад шу эди. Яъни, Аллоҳга

қуллик қилиш деганда ибодатлар ҳам, жамият бирбири билан иноқ яшаши, дунё ҳаётини ҳам фаровон қилиши, уни тараққий этириши назарда тутилган.

Қаранг: дарахт ўтқазганга қанча савоб! Кўпприк қурганга қанча савоб! Илм тарқатганга қанча савоб! Имконияти чекланганларга ёрдам қилганга қанча савоб! Сув келтирганга қанча савоб! Бу кабилар “ўчмас савоб” деб белгиланишининг ўзи динимиз дунёвий ишларга қанчалик эътибор берадиганини кўрсатади. Булардан ташқари, санаб саноғига етиб бўлмайдиган даражада яхшилик ва эзгуликка буюряпти. Дин дунёни буз, одамларни ўлдир, обод турмушни йўқ қил, деб ҳеч қачон айтмайди ва айтган ҳам эмас. Соф имон ва ақидага эга киши ўтган пайғамбарлар, солих инсонлар, эзгу ниятли жамиятлардан ибрат олади, ўзи ҳам ўшалардек бўлишга ҳаракат қиласди.

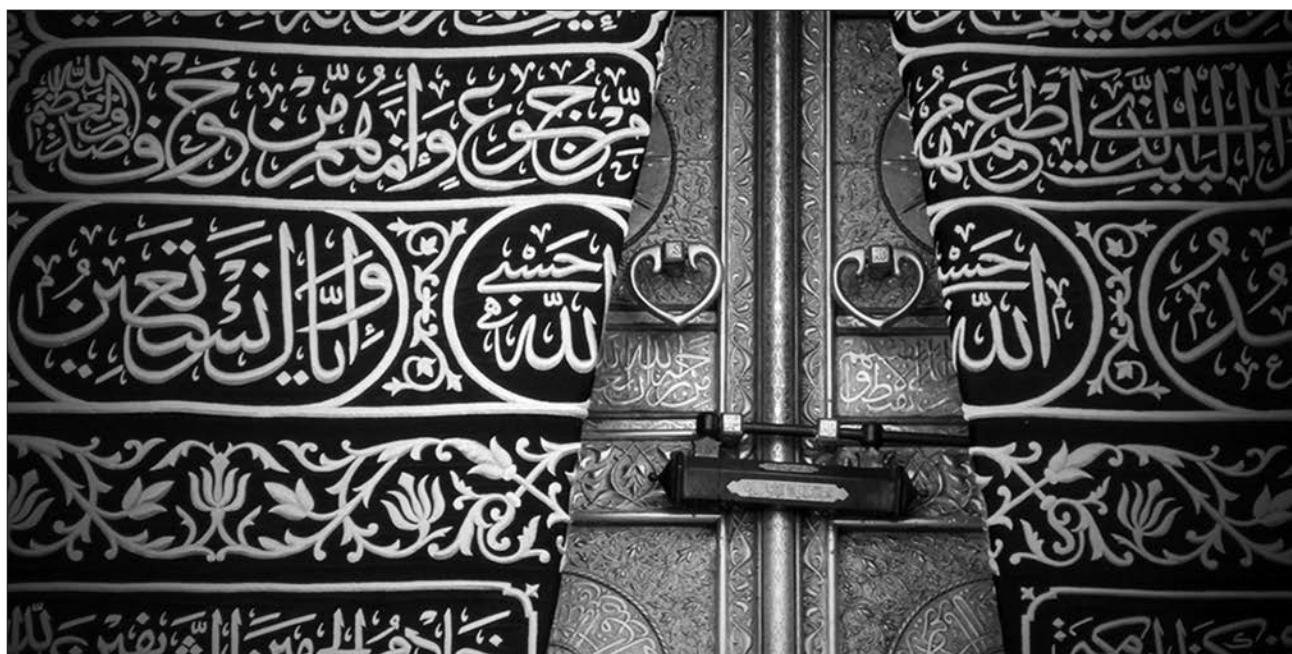
Зеро, бизларни бир дин, бир мазҳаб, бир Ватан жамлайди, юртимиз ва халқимиз равнақини сақлаб қолади.

Абдулҳай ТУРСУНОВ,
Ўзбекистон мусулмонлари
идорасининг Наманган вилоятидаги вакили

Диҳя Калбий

Тўлиқ исми: Диҳя ибн Халифа ибн Фарва ибн Фазола Калбий Қузоъий.

Аллоҳ таоло набийлар ва расулларга ваҳий элтиш вазифасини юклаган буюк фаришта Жаброил (алайҳиссалом) Пайғамбаримиз ҳузурига Диҳя Калбийнинг (розияллоҳу анҳу) суратида келар эди.

Исломни қабул қилиши: Пайғамбаримиз (алайҳиссалом) Диҳянинг Исломга киришини жуда хоҳлардилар. Чунки унинг етти юзга яқин қариндоши бўлиб, яқинлари орасида таъсири кучли эди. Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам): “Ё Аллоҳ, Диҳя Калбийнинг мусулмон бўлишини насиб эт”, деб дуо қилдилар. Бир куни Диҳя Исломни қабул қилиш ҳақида ўйлаб қолди. Аллоҳ таоло пайғамбарига бу ҳақда хушхабар бериш учун бомдод намозидан кейин: “Эй Мұхаммад, ҳозир сенинг ҳузурингга Диҳя киради”, деб ваҳий қилди. Баъзи саҳобалар жоҳилият даврида Диҳя билан чиқишмай юрганларидан Пайғамбаримиз (алайҳиссалом) хабардор эдилар. Саҳобаларнинг унга

совуқ муомала қилиб қўйишлидан ва Диҳянинг Исломдан юз ўгиришидан хавотирландилар. Диҳя масжидга кириб келди. Пайғамбаримиз (алайҳиссалом) ўринларидан туриб, ридоларини ечиб, ерга тўшадилар ва уни ўтиришга таклиф этдилар. Диҳя Калбий Расулуллоҳнинг (алайҳиссалом) эҳтиромларидан тўлқинланиб, йиғлаб юборди ва ридони ердан кўтариб, ўпди. Юзкўзларига суртди.

Фазилатлари: Ибн Саъднинг (раҳматуллоҳи алайҳ) айтишича, Диҳя Бадр жангидан олдин Исломни қабул қилган. Лекин унда иштирок эта олмаган. Шаъбий (раҳматуллоҳи алайҳ) айтади: Диҳя Калбий бундай хотиrlаган: “Мен Расулуллоҳга

(соллаллоҳу алайҳи ва саллам) жундан тўқилган чопон ва бир жуфт кавуш ҳадя қилдим, уларни йиртилиб кетгунича кийдилар”.

Яхё ибн Салама отасидан, у киши Диҳя Калбийдан (розияллоҳу анҳу) ривоят қиласди: «Пайғамбаримиз (алайҳиссалом) мени мактуб билан Қайсарга элчи қилиб юбордилар. Сарой эшигига етиб келганимда: “Мен Аллоҳ элчи-сининг элчисиман”, дедим. Улар бу сўздан даҳшатга тушди. Бир киши Қайсар хузурига кириб рухсат сўради. Шундан сўнг мени ичкарига киритиши. Мактубни Рум қайсарига узатдим. Мактуб бошида: “Аллоҳнинг элчиси Муҳаммаддан Рум подшоси Қайсарга” деган ёзув бор эди. Саройда ўтирган Қайсарнинг амакиваччаси бундан ғазабланиб: “Нима учун мактубни сенинг номинг билан бошламабди, шу сабаб сен уни бугун ўқима”, деди. Қайсар атрофидаги одамларга чиқиб кетишларини буюрди ва ўзи руҳонийни чақирди. Руҳоний мактубни ўқигач: “Аллоҳга қасам, бу бизга Исо ва Мусо башорат қилган Аллоҳнинг элчисидир”, деди. Қайсар: “Нима қилиш керак деб ўйлайсан?” деб ундан сўради. Руҳоний: “Унга эргашмоғимиз керак”, деди. Шунда Қайсар: “Сен айтиётган нарсани яхши тушуниб турибман. Лекин унга эргашолмайман. Ундай қилсам, салтанатимдан айриламан. Румликлар мени ўлдиради”, деди» (*Имом Бухорий, Имом Муслим*).

Жаброил (алайҳиссалом) унинг суратида: Исмоил Истанбулийнинг “Руҳул Баён” тафсир китобида қуйидаги маълумотлар келтирилади: “Жаброилнинг (алайҳиссалом) Диҳя Калбий (розияллоҳу анҳу) суратида ваҳий олиб келиши Диҳя Исломга киришидан олдин ҳам содир бўлган”.

Умму Салама онамиз (розияллоҳу анҳу) ривоят қиласди: «Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) бир одам билан гаплашиб ўтирадилар. Ҳалиги киши туриб кетгач, у зот (алайҳиссалом) мендан: “Эй Умму

Салама, бу киши кимлигини биласанми?” деб сўрадилар. Шунда мен: “Бу Диҳя Калбий”, дедим. Пайғамбаримиз (алайҳиссалом) ўртамиизда бўлиб ўтган воқеани саҳобаларга айтиб бермагунларича келган киши Жаброил (алайҳиссалом) эканини билмаган эдим”.

Анас ибн Молик (розияллоҳу анҳу) ривоят қиласди: «Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам): “Жаброил менинг олдимга Диҳя-нинг суратида келади. Диҳя жуда чиройли ва хушсурат одам”, деб айтардилар».

Абу Муҳаммад ибн Қутайба (розияллоҳу анҳу) айтади: Диҳя Калбий (розияллоҳу анҳу) Мадинадаги саҳобийларнинг энг гўзал ва хушсурати бўлганига шубҳа йўқ. Шунинг учун ҳам Жаброил (алайҳиссалом) унинг суратига кириб, ваҳий олиб келардилар”.

Олимлардан бири айтади: “Диҳя ўз замонасининг энг хушсурат кишиси бўлган. Жаброил (алайҳиссалом) бу саҳоба суратида Расулуллоҳнинг (алайҳиссалом) олдиларига келишининг ҳам ўзига яраша ҳикмати бор эди. Расулуллоҳга (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) азобнинг хабари ёки танбех оятлари нозил бўлган пайтда элчининг истарали юзи у зотга (алайҳиссалом) таскин берарди”.

* * *

Саҳих ривоятда келади. Хайбар жанги кунида асирлар ичидан Сафийя онамиз Диҳя Калбийга (розияллоҳу анҳу) улуш бўлиб тушди. Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) Диҳядан Сафийя онамизни (розияллоҳу анҳо) сотиб олиб, озод қилдилар, сўнг уйландилар.

* * *

Ярмук жангида қатнашганидан сўнг Дамашқ шаҳрининг жанубида жойлашган Мизза деган кичик қишлоқда яшади. Ўша ерда ҳазрат Муовия (розияллоҳу анҳу) замонида дунёдан ўтди.

Сурайё ИБРОҲИМОВА
таёёрлади.

Куръон шифо бўлишининг шартлари

Аллоҳ таоло айтади: “**Эй одамлар! Сизларга Раббингиздан ваъз** (насиҳат), диллардаги нарса (ширк ва бошқа иллатлар)га шифо ва мўминларга ҳидоят ва раҳмат келди” (Юнус, 57). Ушбу ояти карима Куръони карим оятлари кофирларга эмас, балки, мўминларга шифо ва раҳмат бўлишини таъкидлайди. Яна бир оядта: “(Ушбу Куръон) **имон келтирган зотлар учун ҳидоят ва** (дилларидаги шак-шубҳани кетказувчи) **шифодир. Имон келтирмайдиган кимсларнинг қулоқларида оғирлик-карлик бордир ва** (Куръон) уларга кўрлик (яъни, қоп-коронги зулмат) **бўлур**” (Фуссилат, 44), дейилган.

Куръони карим оятлари шифо бўлиши учун мўмин қуйидаги нарсаларга амал қилиши керак:

1. Аллоҳ таоло ва Расулининг (соллаллоҳу алайхи ва саллам) барча буйруқларини бажариш, қайтаргандаридан қайтиш. Барча ибодатларни Аллоҳ учун холис қилиш. Шунда мўмин шайтон инъосидан омонда бўлади. Куръони каримда шайтоннинг бундай эътирофи келтирилади: «**Эй Рabbim, мени залолатга кетказганинг сабабидан, албатта, мен уларга ер юзида** (гуноҳларни) **зийнатлаб кўрсатаман ва албатта, уларнинг ҳаммасини иғво қиласман. Магар улардан** (ихлос берилиб) **танланган бандаларингни** (адаштира олмасман)» (Ҳижр, 39–40).

2. Фарз намозларни имкон борича жамоат билан масжидда, нафлларини эса уйда адо этиш.

3. “Истиоза”ни буюрилган барча ўринларда айтиш.

4. Пайғамбаримиздан (соллаллоҳу алайхи ва саллам) келган дуоларни ўқиб юриш.

Улардан оиласи ва мол-мулкини сақлаш учун ривоят қилинган дуони ўқиш: Бақара сура-

сининг биринчи беш ояти, Оятал курсий, ундан кейинги икки оят ва сура охиридаги икки оятни ўқиб юриш. Ибн Масъуд (розияллоҳу анху) айтади: “Кимда-ким ушбу ўн оятни ўқиса, ўзига ва оиласига шайтон ҳам, ёмон кўрган нарсаси ҳам яқинлашмайди. Агар мажнунга ўқилса, ўзига келади”, деб айтган. Шунингдек, паноҳ сўраш суралари ёки дуоларини ўқиб юриш кепрак. Расууллоро (соллаллоҳу алайхи ва саллам) айтадилар: “Ким Ихлос, Фалақ ва Нос сураларни эрта тонгда ёки кечқурун уч марта ўқиса, барча нарсадан ҳимояланган бўлади”.

5. Кўзни ҳаромдан тийиш. Бирор мусулмонга адоват, ҳасад, ғазаб ёки шаҳват назари билан қарамаслик.

6. Фойдасиз сўзларни гапиришдан тилни сақлаш, жанжаллашмаслик, уятсиз ва ҳақорат сўзларни айтмаслик. Шунингдек, ёлғон сўзламаслик, гийбат, чақимчилик қилмаслик, аёли билан бўлган баъзи гапларни айтмаслик. Аллоҳдан бошқанинг номи билан қасам ичмаслик. Хўрозни, замонани, шамолни, иситма касалини сўкмаслик, бирорга берган ҳадясини ёки ёрдамини миннат қилмаслик.

7. Судхўрлик, пора, фаҳш ишлар, етимнинг моли, шубҳали ва шариат ман этган нарсаларнинг озгинасидан ҳам сақланиш.

8. Фаржни ҳаромдан сақлаш.

9. Қуръони каримни кўп тиловат қилиш.

10. Тақдирга рози бўлиш.

11. Поклик мўминнинг қуроли бўлгани учун доимо таҳоратли юриш.

12. Дунёга берилиш, узун орзулар, очкўзлик, баҳиллик, кибр, риё, фақат ўзим дейиш, яхши гумонда бўлмаслик, мусулмонни паст санаш, гуноҳларни арзимас билиш, Аллоҳнинг раҳматидан ноумид бўлиш каби шайтон васвасаларидан сақланиш.

Қуръон билан даволанмоқчи бўлган кишининг имони кучли, Аллоҳ ва Унинг қаломи ҳақида соф эътиқодда бўлиши шарт. Қуръон шифо деганига аниқ ишониши керак.

Бемор қодир бўлса, бошқалардан кўра, ўзига ўзи Қуръон ва дуоларни ўқиб дам солиши яхши. Пайғамбаримиз (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) ҳам сура ва дуоларни ўқиб, кафтларига дам солардилар ва қўллари етган барча тана аъзоларини муборак кафтлари билан силардилар. Чунки инсонга энг таъсири тувш ўзининг овозидир. Агар Қуръони каримни ўқиши билмас ёки ўрганаётган бўлса, тажвид ва тартил билан ўқийдиган қорилардан бирини ихтиёр қилса бўлади.

Мўмин бўла туриб, Қуръоннинг шифо бўлишидан шубҳа қилган киши Аллоҳнинг шифо ва раҳматидан маҳрумдир. Бундай эътиқоддан сақланиш керак.

Муҳаммадзафар АҲМАДЖОНОВ,
Тошкентдаги “Юнусобод-Оқтепа”
жомеи имом-хатиби

“ТАРТИЛ”

(Қуръон ўқиши қоидалари)

Қуръони каримга эътибор, уни асраш, ёдлашга бўлган иштиёқ сабаб шу мавзуда турли китоблар чоп этилмоқда. Жумладан, яқинда “Мовароуннаҳр” нашриёти мўъжазгина китобча – “Тартил” (Қуръон ўқиши қоидалари) ни чоп эттириди. Ушбу қўлланма Муҳаммад Аҳмад Маъбаднинг савол-жавоб услубида ёзилган “Ал мулаҳҳасул муфид фи илмит тажвид” асари асосида тасниф этилган. Тузувчи Жаҳонгир Неъматов (Тошкент Ислом институти “Таҳфизул Қуръон” кафедраси катта ўқитувчиси) уни қўшимча эслатмалар билан бойитган.

“Тартил” китобчаси олдинги китоблардан бир неча ўзига хос хусусиятлари билан ажralиб туради:

1. Тажвид қоидалари ўқувчилар ёдида осон ва мустаҳкам қолиши учун савол-жавоб услубида берилган.

2. Жавоблар ҳам ёдлашга қулай бўлиши учун иложи борича қисқа жумлалар билан, айни пайтда батафсил ёритилган.

3. Ҳар бир мавзунинг охирида шу мавзуга доир араб ва ўзбек тилларида байтлар берилган.

4. Китобни тасниф этишда энг ишончли манбаларга таянилган.

Китоб содда ва равон тилда ёзилган. У талабалар ва мутахассисларгагина эмас, балки кенг омма учун ҳам фойдали қўлланма бўлади.

Ойша онамиздан (розияллоҳу анҳо) ўргансак...

Расули акрам (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) билан Ойша онамизнинг (розияллоҳу анҳо) биргалиқда кечирган ҳаётлари ибратларга тўла.

Ойша онамиздан (розияллоҳу анҳо) риво-ят қилинади: «Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) менга: «Албатта, сен мендан қачон рози бўлсанг ҳам, мендан қачон аччиқлансанг ҳам биламан», дедилар.

«Қаердан биласиз?» деб сўрадим.

«Қачон мендан рози бўлсанг: «Мұхаммаднинг Рабби ила қасам, ундай эмас!» дейсан. Қачон аччиқлансанг: «Иброҳимнинг Рабби ила қасам, ундай эмас!» дейсан», деб айтдилар.

«Тўғри! Аллоҳга қасам, эй Расулуллоҳ, ис-мингиздан бошқани ҳижрон этмайман», дедим».

Бу ҳадиси шарифдаги “исмингиздан бошқани ҳижрон этмайман”, дегани, “фақат исмингизни айтмайман, холос”, демақдир. Хурматни, нозикликни кўринг! Ойша онамиз (розияллоҳу анҳо) жаҳлланганини ҳам оғир ботмайдиган тарзда билдиromoқда. Ўз ўрнида Расули акрам (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) ҳам аёллари-га эътиборли бўлганлари сабабли онамизнинг (розияллоҳу анҳо) ранжиганини биргина сўздан билиб олмоқдалар.

Ҳадисда ҳам эркаклар, ҳам аёллар учун ўrnак бор. Афсус шундаки, бугун эр-хотин ўртасидаги келишмовчиликлар оила даврасида эмас, балки маҳалла идорасида хал қилиняпти. Турмушда бўладиган кундалик тортишувлар катталашиб, овозаси девор оша кўчага чиқмоқда. Бу миллатимиз анъаналарига, мусулмончиликка ҳам ярашмайди. Жанжаллар, жаҳл, аччиқ гаплар ўртадаги ҳурмат ва меҳр-муҳаббат илдизларига қўйиладиган қайноққина сув. Оиланинг энг нозик ришталарини таг-томири билан қуритиб қўяди.

Эридан аччиқланиб, қаттиқ-қаттиқ сўз айтиётган муҳтарама аёллар! Бир ўйлаб кўринг, балки сиз ҳам зардангизни мулойимлик билан етказарсиз? Чунки қаттиқ сўздан кўра, юмшоқлик билан қилинганди араз кўнгилга кўпроқ таъсир қиласи. Эркаклар ҳам эътиборни, аёл кўнглини, туйгуларини инобатга олиб яшаш дарсини инсониятга мураббий қилиб юборилган зотдан ўргансалар, соз бўларди. Ахир, бутун умр ёнингизда, яхши-ёмон кунингизда елкадош инсоннинг туйгулари, фикрлари, руҳий ҳолати оиласигиз, фарзандларингиз ҳаётига таъсир қиласи-ку!

Ойша онамиз (розияллоҳу анҳо) Пайғамбаримизнинг (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) сочларини ювиб, сўнг фарқ очиб, тараф қўйишилари ҳақида бир неча ривоятларни ўқиб, ўз ҳаётимни тафтиш қилдим. Мен қачон завжимга бундай илтифот кўрсатдим?! Ҳа, эрга хизмат саналган бу ишни бугун илтифот дейиш мумкин. Зоро, бу жуда азиз одамларга қилинадиган марҳаматдек тансиклашган.

Бугун аёллар уйларида қиласидиган ҳар бир ишни миннат қиласидиган бўлишди. Бирор юмуш юзасидан койиш эшитса, гапи тайёр: “Мен уйингизни озода тутиб ўтираман, эртадан кечгача тинмайман, болаларингизга қарайман. Овқатингизни пишираман, кийимингиз доим тахт! Яна норози бўлаверасиз!”

Мехнатини миннат қилиб, савобини йўқقا чиқараётган азиз дугонажоним. Сизга ҳам ўзимга берган савонни берай: “Бирор марта бўлсин, турмуш ўртоғингизнинг сочини тараф қўйганмисиз?!” “Йўқ”. Шундай эмасми? “Нега бунчалар майда нарсаларни ёзишяпти экан?” деб ўқувчиларимиз таажжубга туши-

ши мумкин. Аслида, саволни фақатгина соч тарашга оид, деб қабул қилмаслик керак. Бу эрга эътибор бериш, ҳам соғлиғи, озодалиги ҳақида қайғуриш, ҳам меҳрини билдириб, оила мустаҳкамлигига эришиш деганидир.

Айтиб ўтганимиз икки ҳолат нубувват хонадонидан олишимиз мумкин бўлган ибратлар денгизидан томчи, холос. Бу борадаги билимларни ўрганиб, тафаккур қилишда давом этсак, билганларимиз ҳаётимизни фаровонлигига, охират саодатини топишимизга васила бўлади, иншааллоҳ!

Ойша онамиз (розияллоҳу анҳо) айтади:

* Агар эринг бор бўлса, икки кўзингни чиройлироқ қилиш (оро бериш) имконинг бўлса, ўшандоқ қилгин.

* Ўзингдаги ноҳуш нарсаларни доимо кетказиб юр. Эринг учун бир ерга борганингда ясангандек ясангин. У сенга амр қилса, итоат эт.

* Эй аёллар жамоаси! Аллоҳ сизлар учун тайёрлаб қўйган нарсаларнинг баъзисини кўрганингизда, эртаю кеч тиним билмас эдингиз. Қай бир аёл ўзи, эри ва болалари учун урчуқ йигирса, албатта, Аллоҳ азза ва жалла унга жаннатда мағриб ва машриқдан ҳам кенгроқ уй беради. Ҳар бир тўқиган кийими учун унга бир юз йигирма минг шаҳар берилади.

* Эй аёллар жамоаси! Эрингизга итоат қилганингиз, болаларингизга хизмат қилганингиз учун сизларга Аллоҳ таолонинг хузуридаги абадий неъматлар башоратини қабул қилинг! Сизлар бу дунёда мискин бўлсангиз ҳам, у дунёда анбиёларнинг хотинлари билан бирга жаннатга биринчи борасиз. Аллоҳ таоло сизларнинг кабирадан бошқа гуноҳларингизни мағфират қиласи.

Нигора МИРЗАЕВА
тайёрлади.

Онамга ўхшагим келади

Онам кўп китоб ўқирдилар. Ўқиган китобини биз билан эринмай ўртоқлашардилар. Улар ўқиб берган ривоятлар, ибратли ҳикоялар бизни яхши ишларни қилишга ундарди. “Шириңсўз, меҳрли, сабрли бўлинг, ниятингизга етасиз”. Бу сўзлар ҳикматини кейинроқ англадим....

Ииллар ўтди. Улғайиб, оилали ҳам бўлдим. Ота-онамдан узоқда яшашга тўғри келди. Қийинчиликларга сабр қилишда, рўзгор тутумларида, ишхонамда ходимлар билан аҳил-иноқ бўлиб кетишимида онамнинг ўгитлари асқатади. Турли синовлар у сўзлар ҳикматини теранроқ англаста бошлади...

Бир куни дугонам гапириб қолди: “Қўшнимизницида ҳар куни жанжал. Қўшнилар эшилади, уят бўлади, деган андиша йўқ. Овсинлар бир уйда яшашади, болалари ҳали ёш. Ўйинчоқлар талашиб тўполон қилишади. Бу тўполон овсинларга баҳона. Эрлари ўртага тушади. Акаукалар бир-бирига меҳрсиз. Болаларда ҳам бунинг таъсири сезилади...” Онам меҳмонга келган эди. Дугонам кетгач, онам: “Уйнинг файзи келин! – дедилар таъкид билан. – Унинг тутуми рўзғорда жуда муҳим. Агар у оқила бўлмаса, ака-укалар ўртасига совуқчилик тушиши тайин. Зинҳор бу овсинлар тутган йўлдан юра кўрма, оила муқаддас даргоҳ, унга путур етади...”

Болалиқдан тарбиямизга катта масъулият билан ёндашган онам улғайиб, оилали бўлиб кетсак-да, ҳали-ҳануз кўнглимизни ёш боланикидек авайлаб, меҳр берадилар, тарбия қиласи...

Фарзандларимни тарбия қилишда онамга ўхшагим келади...

Дилфузә РАҲИМЖОН қизи,
Тошкент

СҮРАГАН ЭДИНГИЗ...

Саволларингизга Ўзбекистон мусулмонлари идораси раиси, муфтий
Усмонхон АЛИМОВ жавоб беради.

**Савол: Ассалому алайкум ва раҳматуллоҳи ва барокатух.
Хурматли Муфтий ҳазратлари!**

“Дуруди муazzам”, “Лавҳи Бузург”, “Дуои ганжул Арш”,
“Мухри нубувват”, “Дуруди тож” каби дуолар ҳақида маълумот берсангиз.

Жавоб: Алҳамдуиллаҳ, вассолату вассаламу ала росулиллаҳ. Аммо баъд. Сиз санаб ўтган дуолар китобчалар ҳолида чоп этилган. Бу саволга оғзаки ҳам, ёзма тарзда ҳам жуда кўп жавоб берилган. Бу китоблар асли йўқ маълумотлар билан тўлдирилган, сеҳрга тарғиб борлиги ва ақлдан йироқ, мантиқсиз гаплар ёзилгани учун уларни ўқиш заарлидир. Бунинг ўрнига ёмонликлардан сақланиш ва турли мақсадларга эришиш учун шариатимизда тавсия этилган ишларни бажариш, Қуръон ва суннатда келган дуолар билан кифояланиш мақсадга мувофиқдир.

Савол: Ҳозирги кунда пластик карталардаги маблағни нақд пулга алмаштириш ҳоллари кўп учрамоқда, шу судхўрликка кирадими?

Жавоб: Билишимизча, пулнингизни нақд қилиб бераётган “шоввозлар” холис хизмат қилишмайди. Доимо ўн ёки ўн беш фоиз ҳақ олишади. Яъни, пластик карточкадаги пулнингизни нақдлаштириб беришлари эвазига шу маблағнинг маълум қисмини олиб қолишади. Бу эса судхўрликдир.

Савол: Ҳурматли Муфтий ҳазратлари. Бомдод намозидан кейин ухлаш мумкинми?

Жавоб: Уламоларимиз бомдод намозидан кейин ухламаслик афзал эканини айтишган. Чунки биринчидан, Пайғамбаримиз (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) “Умматимнинг тонгига барака бергин”, деб дуо қилганлар. Ва яна: “Саҳар вақти бандаларга ризқрўз улашилади”, дейилган. Шу сабаб, тонгда зикр, тасбех ва истиғфор билан машғул бўлиш қалбнинг

ѓуборлардан тозаланишига ва гуноҳлардан покла- нишга, ишни эрта тонгдан бошлаш унинг унумли бўлишига, аёл-қизларимизнинг эрта тонгда туриб, ҳовлию кўчаларни супуриб тозалашла- ри уйда файзу барака ортишига сабаб бўлади.

Савол: Қазо бўлган бир йиллик намоз қай тарзда ўқи- лади? Умуман, қазо намозларини ўқиш тартиби ва ўқиш мумкин бўлган вақт- лар тўғрисида маълумот берсангиз.

Жавоб: Бир неча йиллик намози қазо бўлган одам уларнинг қазосини ўқишида: “Энг олдин қазо қилганим бомдод (пешин, аср ва ҳоказо) намозимни ўқишни ният қилдим”, деб кўнглидан ўтказиши керак. Бунда тартиб, яъни бомдоддан бошлаш шарт эмас. Аммо саноқда адашмаслик учун тартибга риоя қилиш фойдали. Қазо намозларини ўқиш тартиби ўз вақтида ўқиладиган намозни ўқиши билан бир хил. Қазо намозларини куннинг уч маҳалида – қуёш чиқаётганида, тик-кага келганида ва ботаётганида ўқиб бўлмайди (“Баҳрур роиқ”).

Нўймон АБДУЛМАЖИД
ёзib олди.

Ўзбекистон миллий энциклопедиясининг 3-жилдидан кўчирма:
“...Жўрабек додҳо Қаландар ўғли (тахм. 1840–1906 Тошкент) Бухоро амирлиги таркибидаги Китоб беги (1867–1870), ҳарбий арбоб, маърифатпарвар, 1861 йили Бухоро амири Музаффар тайинлаган Китоб беги Зокирбек юритган сиёсат ҳалқнинг норозилик чиқишиларига сабаб бўлади ва унинг ўрнига ҳалқ ҳоҳиш-истагига кўра (21 ёшли) Жўрабек ҳокимликка кўтарилади”.

Жўрабек ҳокимлик қилган даврда бекликтининг Бухоро амирлигидан сиёсий ва иқтисодий мустақиллиги кучая боради. Беклиқда савдо-сотик, солиқлар, экин-тикин масалалари йўлга солинади. Йўллар, мудофаа иншоотлари тартибга келтирилади. Бухоро ва Қўқон хонликларида қувғинга учраган сиёсат ва маданият арబблари шу беклиқда паноҳ топишади.

Ўрта Осиёга Россия босқини бошланган даврда Жўрабек босқинчиларга қарши қатъий кураш позициясида турди... У Амирнинг босқинчиларга нисбатан юритган таслимчилик, кейинчалик, келишувчилик сиёсатидан норози бўлган кучларга бошчи сифатида май-

Жўрабек додҳонинг қабри қаерда?

донга келган Абдумалик тўра ҳаракатининг фаол иштирокчиларидан бирига айланди. Жўрабек 1868 йили 1–8 июн кунлари Самарқандни рус қўшинларидан қайтариб олиш мақсадида амалга оширилган шаҳар қамали раҳбарларидан бири эди. Баъзи замондошлари фикрича, Самарқанд қамали Жўрабек ишлаб чиққан Ватанин озод қилиш режасининг таркибий қисми бўлган. 1870 йили Шаҳрисабз ва Китоб беклиklärини чор армияси забт этгач, Қашқарга қочишига уринган.

Илм-маърифатга катта аҳамият берган. Шарқ қўл-ёзмалари, нодир асарларнинг бой кутубхонасига эга бўлган. 1876 йили Петербургда бўлиб ўтган шарқшуносарнинг 3-Халқаро конгрессида қатнашиб, маъруза қилган. Жадидлар билан ҳамфир, мутафаккир шоир Фурқат билан дўстона муносабатда бўлган”.

Тошкентнинг Қорасув мавзеида, Катта Фарғона йўли ёқасида бино бор. “Жўрабек” жоме масжиди бор. Жўрабек додҳо шу ерда яшаган, катта боғ яратган ва шу ерда сирли равища ўлдирилган. Унинг жасади шу масjid ҳовлисига дағн этилган ва қабри устига мақбара қурилган. Масjid ва

қабристон мутасаддилари айтишича, шўролар даврида мақбара бузилиб, Жўрабекнинг жасади қабрдан чиқарib олинган ва ёнидаги қабристонга дағн этилган. Янги қабр устига бирорта белги қўйилмагани боис, унинг қаерда экани ҳозиргacha номаълум.

Сардор, маърифатпарвар, зиёли, сиёсатчи, ватанпарвар... Ўз даврининг етук кишиси, аждодимиз, яқин тарихимиз саҳифаларидан муносиб ўрин олган инсоннинг ўз боғида барпо этилган ва номи билан аталган қабристондаги қабри аниқ эмас. Бу каби ишлардан советларнинг мақсади ҳалқ онгидан миллий қаҳрамонлар ҳақидаги эзгу хотираларни ҳам чиқариб ташлаш эди. Бироқ истилочилар кўзлаган мақсад тўласича амалга ошмади. Собиқ Иттифоқ парчалангач, ҳалқимиз асл фарзандларининг номи қайта тикланди, юксак ҳурмат-эҳтиром кўрсатилди. Мақбаралар, зиёратгоҳлар таъмирланди, обод этилди. Шу каби хайрли ишларнинг давоми сифатида соҳа мутахассислари жалб этилиб, Жўрабек додҳонинг қабри топилса, зиёратгоҳ бунёд этилса, нур устига нур бўлар эди.

**Анвар ТОЖИЕВ,
журналистика фахрий**

Усмон НУРИЙ

МАЪНАВИЙ ЮКСАЛИШ СИРИ: ТАВОЗЕ

Умар ибн Абдулазиз уйига келган дўсти билан сухбатлашиш асносида хат ёзиб ўтиради. Бир пайт чироқнинг ёғи озайиб, нури заифлаша бошлади. Шунда меҳмон: “Туриб, чироқни тўғрилаб қўяйми?” деб сўради.

– Меҳмонга хизмат қилдириш одобдан эмас, – деди Умар ибн Абдулазиз.

– Унда хизматчини уйғотай...

Бунга ҳам рухсат бермаган мезbon ўзи туриб, чироқни тўғрилади. Қайтиб жойига ўтирганида дўсти ҳайратини яширмади:

– Эй мўминлар амири, ўзингиз овора бўлишингиз шарт эмас эди...

– Чироқни тўғрилаш учун турганимда Умар эдим, қайтиб жойимга ўтирганимда ҳам Умарман, бирор нарсам камайиб қолгани йўқ, – дея жавоб берди Умар ибн Абдулазиз.

Ойша онамиз (розияллоҳу анҳо) фазилатли ибодат дея атаган тавозе, камтарлик бандаликнинг асосидир; инсонга Аллоҳ таоло ҳузурида “ҳеч” лигини англатиш баробарида даражасини юксалтирадиган фазилатдир. Аллоҳ таоло Пайғамбаримиз (алайҳиссалом) воситаларида биз бандаларига амр қилган: “**Сизга эргашган мўминлар учун қанотингизни паст тутинг!**” (*Шуаро*, 215).

Зеро, инсонга ярашадигани ҳам шу – банда эканини унутмай, бутун мавжудот, маҳлуқотга тавозе кўрсатиб яшаш. Бу борада ҳам биз учун Расулуллоҳда (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) гўзал ўrnak бор. У зот инсонларнинг энг улуғи бўлганлари ҳолда камтарликнинг чўққисида эдилар. Бир куни ҳузурларига келиб, салобат-

лари босиб, ҳурматдан титраб турган кишига дўстона, юмшоқлик билан айтдилар: “Қўрқма, биродар, мен ҳам қурайшлик оддий бир аёлнинг ўғлиман”.

У зот (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) озод ёки қул бўладими, инсонларни бирдек кўрар, каттами, кичикми, ҳадяларни қабул қиласдилар. Жамият паст санаган қул, чўри, ғарип кишиларга айрича эътибор қаратардилар. Анасадан (розияллоҳу анҳу) ривоят қилинади: “Мадиналик бир қул Расулуллоҳнинг (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) қўлларидан ушлаб, истаган жойигача олиб бораарди” (*И мом Бухорий*). Яна у зот (алайҳиссалом) бошқалардан ажралиб, бирор баланд жойда эмас, асҳобнинг орасида ўтирас, шу сабабли нотаниш одам Пайғамбар қайсилигини сўрамагунча, билмасди (*Насоий ривояти*).

Бироқ Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) ўзлари эга бўлган бу гўзал хулқлар билан ҳеч қаҷон мақтамаганлар. У зотни яхши кўришини даъво қилган мусулмон: “Киши севгани билан биргадир” деган ҳадиси шарифга кўра камтарин бўлиши шарт эканлигини ҳам билиши зарур. Бинобарин, бевосита набавий тарбия остида камол топган саҳобалар Расулуллоҳнинг (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) юксак тавозелилик сифатларидан насиба олган зотлардир.

Пайғамбаримизнинг (алайҳиссалом) “Абу Бакр мендандир, мен унданман”, деган марҳаматларига сазовор бўлган Абу Бакр

Сиддиқ (розияллоҳу анҳу) халифаликка тайинланганининг илк онларида одамларга бундай хитоб қилган: “Энг яхшингиз бўлмаганим ҳолда сизларга бошлиқ қилиндим. Агар вазифамни тўғри бажарсам, менга ёрдам қилинг. Агар хато йўл тутсам, тўғрини кўрсатинг...”

У зот халифа бўлгач ҳам, атрофларидағи етим қизларнинг қўйларини соғишида, юмушларига қарашишда давом этдилар. Кўпчилик ўйлаганидек, ишлари кўпайиб, етимларни ташлаб қўймадилар.

Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) тарбияларини олган яна бир улуғ саҳобий ҳазрат Умар (розияллоҳу анҳу) билан боғлиқ ҳодисани Урва ибн Зубайр бундай ҳикоя қиласди: Ҳазрат Умарни елкасига сув тўла мешни орқалаган ҳолатда учратдим. “Эй мўминлар амири, бундай қилиш сизга ярашмайди!”, дедим. У эса:

– Қабила раислари итоатларини изҳор қилиб, ҳузуримга келишгач, ичимда уйғонган кибрни синдириш учун шу ишни қиляпман, – деди ва йўлида давом этиб, мешни ансорий бир аёлнинг уйидаги сув идишга бўшатди.

Яна бир куни Аҳнаф ибн Қайс (розияллоҳу анҳу) арабларнинг пешқадамлари билан бирга ҳазрат Умарнинг зиёратига келди. У кишини этагини белига қистириб, югураётган ҳолда қуришди. Аҳнафга айтди:

– Кел, ёрдам бер. Байтулмолга тегишли бир тую қочди. Биласан-ку, бунда қанчалаб одамнинг ҳақи бор!..

Шу аснода келганлардан бири: “Ўзингизни уринтирамай, бирор қулга буюрсангиз бўлмайдими?” деб сўради. Ҳазрат Умар эса юксак тавозенинг ифодаси бўлган шу жавобни берди:

– Мендан ҳам яхшироқ қул қайда?

Бу юксак ахлоқий фазилатдан насибадорлик саодат, маҳрумлик эса айни ҳалокат эканини Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) ҳадиси шарифда бундай баён қиласдилар: “Ким Аллоҳ таоло ризоси учун бир даража тавозе кўрсатса (камтарин бўлса), Аллоҳ шу сабабдан уни бир даража баландга кўтаради. Агар ким Аллоҳ таолога бир даража кибр қилса, Парвардигор уни шу сабабли бир дара-

жа пастлатади, шу тарзда уни асфаласофилинга улоқтиради” (*Ибн Можа ривояти*).

Тавозедан насиба олмаганлар Аллоҳ таолонинг чексиз қудрат ва азамати қошида ўзининг “ҳеч” лигини англаб етмаган, ўткинчи дунёнинг шошқин йўловчиларидир. Саъдий Шерозий бундай кимсаларга қўйидаги мисол билан хитоб қиласди: “Ақлли инсонлар меваси кўплигидан шохлари ерга эгилган дарахт сингари мутавозе бўладилар”. Зоро, бу хислат Ҳаққа муҳаббат ифодаси. Боязид Бистомий айтганидек, саховатда денгиз, шафқатда қуёш ва тавозеда тупроқ каби бўлиши банданинг Аллоҳ таолога муҳаббати ҳақиқий эканидан нишонадир.

Хуллас калом, маънавий иззат, шараф ва мартабага эриширишда тавозечалик самарали восита йўқ. Тавозесиз бандалик нуқсонли ва иллатлидир. Манманлик ва кибр эса иблис мисолида қўрилганидек, кишини куфрғача олиб борадиган энг таҳликали офат. Зоро, Саъдий Шерозий айтганидек: “Ўзига боққанида ўзини кўрган (банда эканини идрок қилмаган) киши Ҳақ таолони тополмайди”.

Зумрад ФОЗИЛЖОН қизи
таржимаси.

■ Агар баҳт-саодат
истасанг, ғурур,
манманлиқдан
йироқ бўл, ҳикматли
сўзларни сокинлик
 билан тингла,
такаббурлик, адоват,
гиначиликдан ҳазар
қил. Қайғу-аламлар
устингга ҳужум
этсалар, бу ҳужумларга
ўз адабсизлигинг
сабабчидир.

Жалолиддин Румий

ИСЛОМ ВА ОЛАМ

ТЕКІС ЙЎЛЛАР ҚУРИЛАДИ

Саудия Арабистони Қироллиги мамлакатда транспорт тизимини янгилаш лойихасини маъқуллади. Лойиха бўйича Риёз, Жидда, Маккан мукаррама ва Мадинаи мунаффаранинг автомобил йўллари таъмирланади. Шунингдек, у тўртта изли, саксон саккизта бекатга эга, узунлиги бир юз саксон икки километрик метро барпо қилишни ҳам ўз ичига олади. Ўн олти миллиард доллар маблағ кетадиган лойихани ўн йил муддатда амалга ошириш режалаштирилган. Бунинг учун ҳукумат бу ишга алоқадор барча вазирликлар ҳамда мамлакатдаги энг йирик ширкатларни жалб қилмоқда.

124 ЁШЛИ ОТАХОН

Бир юз йигирма уч ёшни қаршилаган Мусо ота дунёда энг ёши улуғ эркаkdir. Отахон уч марта уйланган, ўн икки нафар фарзанди ва олтмиш беш нафар набираси бор. 1889 йили Туркияning Қаҳрамонмараш вилояти Туркӯғли туманида туғилган. У Усмонлилар давридан тортиб, ҳозиргача ўтган тарихнинг тирик гувоҳидир. Мусо ота ҳануз жисмонан тетик ва бақувват. Ундан узоқ умр кўриш сирлари хақида сўрашганида, бундай жавоб берди: “Ичкилик ичмадим, тамаки чекмадим, беш маҳал намозни адо этиб, ҳалол меҳнат қилдим – болаларимни дехқончилик қилиб боқдим”.

САНЪАТ АСАРЛАРИ

Париждаги Лувр музейида “Ислом санъати” бўлими очилди. Унда ўн саккиз минг дона қадимиий буюм кўргазмага қўйилди. Кўргазмада VII – X асрларга оид экспонатлар, XI – XIX асрларда яшаб ўтган маданият арбобларининг нодир асарлари намойиш этилди. Бўлимнинг иккичи томонида қадимиий гиламлар тўплами, Сурья

усталари ясаган темир буюмлар, Усмонлилар салтанати давридаги сопол идишлар ва Мамлук амирлари ишлатган шахсий анжомлар бор. “Ислом санъати” бўлими биносини машхур архитекторлар Марио Беллинни ва Руди Риччиоттилар чизишган. Унинг умумий майдони уч минг беш юз квадрат метрдан иборат. Томи ойнали, чеккалари зарҳал билан ишланган. Бинонинг таъмири ва Ислом санъати асарларини йиғишига юз миллион евро сарфланган. Маблағнинг асосий қисмини Саудия Арабистонининг “Волид ибн Талол” жамғармаси ҳадя қилган.

ХАТНА ҚИЛИШГА РУХСАТ

Олмонияда барча дин вакиллари қатори мусулмонларнинг ҳам ҳуқуқларини ҳимоя қилишга аҳамият бериляпти. Мамлакат Ахлоқ-одоб кенгашининг Кёлн шаҳрида ўтказилган йиғилишида ўғил болаларни хатна қилишга доир мусулмонлар илтимосномасини кўриб чиқди ва маъқуллади.

ИНСОН ҲУҚУҚЛАРИ

Миср Араб Республикасининг “Табнак” ахборот агентлиги хабар беришича, Араб давлатлари иттифоқи ҳузурида инсон ҳуқуқларини ҳимоя қилиш қўмитаси тузилапти. Қўмита раҳбарлиги Миср инсон ҳуқуқларини ҳимоя қилиш ташкилоти вакили Амин Маҳдий зиммасига юклатилган. У бу соҳада кўп йиллик тажрибага эга. Қўмита араб мамлакатлари фуқароларини ирқи, миллати ва эътиқодидан қатъи назар ҳартомонлама ҳимоя қилиш билан шуғулланади. Ушбу лойиха Бахрайн ҳукумати ташаббуси билан ҳаётга татбиқ этилди.

ОВРУПА ЙИФИНИ

Албаниянинг Дуррас шаҳрида Оврупа вазирлар қўмитасининг навбатдаги йиғини бўлиб ўтди. Йиғилиш “Оврупа ёшларининг конфесиялар фаолиятида тутган ўрни” мавзусига

бағишиланди. Анжуманда халқаро ташкилот вакиллари, олимлар, диншунослар ва турли конфессия вакиллари иштирок этишди. Бу йилги тадбирга мезбонлар – албанияликлар раислик қилди. Йиғинда Албаниянинг саёҳат, маданият, ёшлар ва спорт вазири Алдо Бумчи сўзга чиқиб, бундай мажлисларнинг мунтазам уюштирилиши диндорлар ўртасидаги дўстона алоқалар кучайишига, яхши натижалар беришига ишонч билдириди. 2008 йилдан бери анъанага айланган тадбир олдин Страсбург, кейин эса Охрида ва Люксембургда ўтказилган.

СИФАТЛИ МАҲСУЛОТ

Хозир ер юзи аҳолиси-нинг йигирма уч фоизи, яъни қарийб бир миллиард эллик етти миллион нафари Ислом динига эътиқод қиласди. Саудия Арабистони, Бирлашган Араб Амирилиги, Қатар, Бахрайн, Малайзия ва Индонезия каби мусулмон давлатлари ўз халқини озиқ-овқат маҳсулотлари билан таъминлашга жисмонан ва географик жиҳатдан имкониятга эга эмас. Шунинг учун улар чет элдан ярим тайёр маҳсулотларни харид қилишади. Мусулмон оламида сут ва гүшт маҳсулотларини экспорт қилиш бўйича Янги Зеландиянинг “New Image” ширкати энгилфордир. Ширкат маҳсулотларни темир, елим ёки шиша идишларда чет эллик мижозларга тақдим қиласди. Унинг маҳсулотларига талаф тобора кўпаяётгани ва тез орада шуҳрат қозонишининг боисини мутахассислар халқаро гигиена қоидаларига қатъий риоя қилиши, покиза, сифатли ва ҳалол йўл билан тайёрлаши деб хисоблашди.

НОТИҚЛИК САНЪАТИ

Кавказ мусулмонлари идораси ва диний таълимни ривожлантириш бўйича қўмита билан ҳамкорликда анжуман ўтказди. Тадбир “Диний арбоблар жаҳон нотиқларидир” шиори остида бўлиб ўтди. Йиғилишда элликдан ортиқ дин арбоблари, олимлар ва халқаро ташкилот вакиллари иштирок этишди. Анжуман қатнашчилари

масжид имомларининг ҳозирги замонда тутган ўрни, мақсад ва вазифалари ҳақида сўз юритиши. Имом намунали, юқори савияли, зукко ва олий маълумотли бўлиши ҳамда қавмга маъруза қилаётганда ёки гаплашаётганда нотиқлик санъати билан чиройли тарзда тушунтириб бера олиши кераклиги эътироф этилди.

МИССИСО КЎЧАЛАРИДА

Канаданинг Онтарио вилояти, Миссисо шаҳри кўчаларида мусулмонлар ҳафталиги ўтказилди. Ўнинчи йил кетма-кет бўлиб ўтаётган анъанавий бу тадбир доирасида бадиий кўргазмалар, фильмлар, концерт ва томошалар намойиш этилди. Етти кунлик кўргазмада йигирма беш минг нафардан ортиқ Ислом ва бошқа дин вакиллари иштирок этишди. Бундай тантанани Ислом уюшмаси ташкиллаштириди. Анжуман орқали мусулмон аҳолининг дўстлиги, тутувлиги ва замонавийлигини акс эттирилди.

ХИТОЙДА ИСЛОМ МАДАНИЯТИ

Истанбул шаҳрининг фотих туманида очилган кўргазмада Қуръони каримнинг хитой тилидаги дунёда энг улкан тафсирининг нашри намойиш этилди. Китобнинг бўйи икки юз саккиз сантиметр, эни бир метру ўн тўрт миллиметр, оғирлиги эса саксон олти килограм. Мусулмонлар учун турли буюмлар ишлаб чиқарувчи ширкат раҳбари Юсуф Суюн шарҳни кўчириш ва безашда хитой хаттотлик ва наққошлик санъатидан кенг фойдаланган. уни тайёрлаш учун икки ярим йил давомида етмиш киши ҳаракат қилган экан. “Хитойда Ислом маданияти ва санъати” доирасида ўтказилган ушбу анжуманда Пайғамбаримиз (соллаллоҳу алайхи ва саллам) ҳадиси шарифларининг уйғур тилидаги кўринишлари ҳам намойиш этилди.

ЯНГИ ПРЕЗИДЕНТ

Сомали парламенти депутатлари мамлакат миллий университети собиқ ўқитувчisi Ҳасан Шайх Мухаммадни президент лавозимига тай-

инлади. Иккинчи номзод Шайх Шариф Аҳмадга бир юз тўқсон нафар депутатдан етмиш тўққиз нафаригина овоз берди. Давлатнинг янги раҳбари олдин Могадишио универсitetini битириб, Ҳиндистоннинг Бхопал университетида магистрликни ҳимоя қилган. Кўп йиллаб университет талабаларига дарс бериб келган. 2010 йилдан бошлаб “Ривожланиш” партиясини бошқарган. Ҳасан Шайх Муҳаммад халқ фаровонлиги учун бор куч-ғайратини ишлатишга ва мамлакатни оғир аҳволдан олиб чиқишига вайда берди.

АНЖУМАН ИШ БОШЛАДИ

Хитойнинг Нинся Хуэй автоном вилояти пойтахти Инчуан шаҳрида покиза маҳсулотларни ишлаб чиқариш ва савдосини ривожлантириш бўйича халқаро анжуман бўлди. Тадбирда мусулмон мамлакатлардан келган беш юздан ортиқ халқаро ширкат ва институт вакиллари иштирок этишди. Араб мамлакатлари, Малайзия ва Индонезия каби мамлакатлардан ташриф буюрган қатнашчилар бу соҳадаги ютуқлари билан ўртоқлашишди. Ҳозир Хитойда Ислом динига эътиқод қилувчи йигирма уч миллион аҳолининг икки миллион бир юз етмиш минг нафари Нинся Хуэй автоном вилоятида истиқомат қиласди.

ДАВРА СУҲБАТИ

Қозон шаҳридаги Ислом университетида диний ташкилотлар иштирокида давра суҳбати ўтказилди. Анжуман “Экстремизмга қарши курash” мавзуига бағишлианди. Тадбир қатнашчилари мавзуга доир долзарб маърузалар билан сўзга чиқишиди. Турли динлар, конфессиялар вакиллари фикрларини изҳор этар экан, бузғунчилик дунёдаги барча дин вакилларига ҳам баробар терс эканини таъкидлашди. Унинг олдини олиш учун эса диний ташкилот вакиллари орқали халқа тушунириш олиб бориш ҳамда ёшларга яхши тарбия бериш кераклиги қайд қилинди.

Азизхон ҲАКИМОВ
тайёрлади.

Яхшиликка ундаш ҳам яхшиликдир

Ўзбекистон мусулмонлари идорасининг илму маърифатни тарғиб этувчи нашрлари – “Хидоят” журнали ва “Ислом нури” газетаси ва уларнинг қорақалпоқ тилидаги иловаларига обуна қизгин паллага кирди.

“Хидоят” ва “Ислом нури” имом-хатибларга дастуриламал, диний билим юртлари талабаларига қўлланмана, онахонларимиз, опа-сингилларимизга, қўйингки, барча ўқувчиларимизга яхши насиҳатчи, эскирмайдиган манба десак, муболага бўлмайди. Севимли нашрларимизнинг “Тафсир”, “Ҳадис шарҳи”, “Сахобалар ҳаёти”, “Сўраган эдингиз”, “Ислом ва олам”, “Олисларга саёҳат” каби қатор рукнлари остида бериладиган мақолалар, хабарларни ўқиб, билим доирангиз кенгаяди, воқеа-хабарлардан воқиф бўласиз.

Ҳар йилгидек обуна мавсумидаги тарғиботташвиқот ишларида жоме масжидлари имом-хатиблари асосий кўмакчиларимиз хисобланади. Улар орқали ушбу нашрлар эл орасига ёйилиб, кўпчилик юртдошларимиз баҳра олишяпти. Албатта, ҳар қандай эзгу иш ажр-мукофотсиз қолмайди. Кишиларни яхшиликка ундаш ҳам уни бажаришдек савоблидир.

Умид қиласмиз, муҳтарам имом-домлаларимиз обуна мавсумида ўтган йилларидан фаолроқ бўлишади. Идорамизнинг ушбу нашрларини доимо ўқиб юрган инсоннинг илми зиёда бўлиши, фазилати кўпайиши шубҳасиз. Демак, уларни тарғиб этиш илмга, яхшиликка тарғиб этиш билан баробар. Маълумки, илмга тарғиб этишнинг савоби уни эгаллашдек мashaққатли амалнинг ажри билан тенг. Шундай экан, бу эзгу ҳаракат ривожи йўлида барчамиз бирдек жон куйдирайлик.

Таҳририят

Фаришталарга озор бермайлик

Қуръони каримда бундай марҳамат қилинади: “**Албатта, Аллоҳнинг масжидларини фақат Аллоҳга ва охират кунига имон келтирган, намозни баркамол ўқиган, закот берган ва фақат Аллоҳдангина қўрқсан кишилар обод қилурлар. Айнан ўшалар ҳидоят топувчилардан бўлишлари мумкин**” (Тавба, 18).

Улуғ саҳобий Абу Сайд Худрий (розияллоҳу анху) ривоят қиласи: «Пайғамбаримиз (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) қудсий ҳадисда: «Аллоҳ таоло айтади: “Еримдаги уйларим масжидлардир. Ундаги Менинг зиёратчиларим масжидларни обод қилувчилардир”, дедилар» (Абу Нуъайм).

“Аллоҳнинг масжидларини фақат тақвodor зотларгина обод қилурлар” мазмунли муборак жумлани муфассирлар: “Масжидни обод этиш – нураган жойлари бўлса тузатиш, супуриб, тоза, пок тутиш, ёритиш ва уни шариатга зид нарсалардан асраш”, деб тафсир қилишган. Масжиднинг тозалигига, қадрига зарар етказувчи ҳар қандай ҳолат, шунингдек, ҳиди ёқимсиз нарсаларни еб масжидга кириш ҳам макруҳdir. Жобир (розияллоҳу анху) ривоят қиласи: «Набий (соллаллоҳу алайҳи ва саллам): “Пиёз, саримсоқ пиёз ва ёввойи пиёз еган киши асло масжидимизга яқинлашмасин. Чунки фаришталар одам болалари озорланадиган нарсалардан озор топишади”, деганлар» (Имом Бухорий, Имом Муслим, Абу Довуд, Термизий ва Насоий).

Яна масжид ичida дунёвий сўзларни сўзлаш, савдо-сотик қилиш, йўқолган нарсаларни излаб, суриштириб, жар солиш каби амаллардан ҳам сақланиш лозим. Масжидга эртароқ келиб, намозни кутиб, тасбех-таҳлил айтиб ўтириш фазилатли амаллардан саналади.

Масжидга оёқ кийим билан кирилмайди. “Базлул мажҳуд”, “Шарҳи ниҳоя” китобларида “Оёқ кийим билан масжидга кириш масжидни хорлаш бўлади”, дейилган. Масжид ҳудудига туфлаш, балғам ташлаш ва бошқа йўллар билан ифлос қилиш қабрда зулматда қолишидир (Дамашқий, “Мустатул Фирдавс”). Жой талашиш, бир маконни намоз учун хос қилиб олиш ҳам макруҳdir. Зоро, бундай ишлар намозхонларнинг ғашига тегади, хушуъ ва хузуъларини камайтиради.

Соиб ибн Язиддан (розияллоҳу анху) ривоят қилинади: «Масжидда турган эдим, бир киши майда тош отиб мени чақирди. Қарасам, ҳазрат Умар экан. “Анави икки кишини олдимга олиб келгин”, дедилар. Айтилган икки кишини бошлаб келдим. “Кимсизлар, қаерликсизлар?” деб сўради ҳазрат Умар. Улар: “Тоифликмиз”, дейишиди. “Агар Мадина аҳлидан бўлганингизда, нима қилишимни ўзим билардим. Бу қандай гап, Расулуллоҳнинг (алайҳиссалом) масжидларида овозингизни (баланд) кўтарасизлар?” деди».

Баъзи ёш-яланглар каби ўта тор ёки калта кийимларда масжидга келиш ҳам одобдан эмас. Олди ёки орт тарафига жонзотлар расми туширилган, тушуниб-тушунилмайдиган хорижий сўзлар ёзилган кўйлак, майка ёки “шортик”да намоз ўқиш ҳоллари кўп учрамоқда. Ҳолбуки, масжидларни обод қилиш, ибодат ва зикрларни кўпайтириш, масжидда дунё ишларидан четла-ниш ҳамда масжид одобларига риоя этиш билан бўлади. Шундагина банда ваъда этилган ажрга эришади.

Абдулазиз МАХСУМОВ,
Қашқадарё вилояти Фузор тумани
“Батош” жоме масжиди имом-хатиби

Меҳрдан тошлилар ҳам дурга айланар...

Ёқуб АҲМАДЖОНОВ

ДАРД ҲАМ МЕҲМОН ЭРУР...

Меҳрибон зот Раббимиз доим ҳозир тургувчиидир,
Гар адашсак раҳм этиб, манзил томон бургувчиидир,
Бу оламда ҳар киши эккан донин ўргувчиидир.
Дардни берган ул Эгам шифони ҳам бергувчиидир,
Яхши кўрган бандасин гоҳ-гоҳ синааб кўргувчиидир.

Кимсаки bemор бўлиб, фаҳму фаросат айлагай,
Ҳазрати Айюб каби ул сабру тоқат айлагай,
Бор гуноҳдан покланур, дарди каффорат айлагай,
Дардни берган ул Эгам шифони ҳам бергувчиидир,
Яхши кўрган бандасин гоҳ-гоҳ синааб кўргувчиидир.

Намрудни Ҳақ суймади, дард билмай кетди бенишон,
Дард чекканлар биз каби Расулуллоҳ ҳам бир замон,
Иситма бир ўт эрур, гоҳ тобланур тан бирла жон,
Дардни берган ул Эгам шифони ҳам бергувчиидир,
Яхши кўрган бандасин гоҳ-гоҳ синааб кўргувчиидир.

Бетоб одам ўй суриб, саломатлик қадрин билур,
Яхши-ёмон ишлари кўз олдига бир-бир келур,
У тузалгач, шашт билан савоб томонга интилур,
Дардни берган ул Эгам шифони ҳам бергувчиидир,
Ўзи суйган бандасин огоҳ этиб тургувчиидир.

Хаста бўлсанг, эй Ёқуб, зинҳор шикоят қилмағил,
Бир дардингни эл аро минг бир ривоят қилмағил.
Дард ҳам меҳмон эрур, унга маломат қилмағил.
Дардни берган ул Эгам шифони ҳам бергувчиидир,
Ўзи суйган бандасин гоҳ-гоҳ синааб кўргувчиидир.

ДУО

Илоҳи, ҳолимга сен назар қилғил,
Гуноҳим китобин муҳтасар қилғил.
Мен ғофил банданинг қолган умрини
Истиғфор, тавбага баробар қилғил.

ЖИГАРБАНД

Одам дунё бекатида меҳмондир,
Буни билган ўз нафсиға хор бўлмас.
Оға-ини агар бир тан, бир жондир
Бошқаларнинг карамига зор бўлмас.

Меҳр деган кўнгилдаги дарёдир,
Усиз олам қуп-қуруқ чўл-саҳродир.
Яхши aka ота ўтгач отадир,
Оқибат бор хонадон ҳеч тор бўлмас.

Фаним чиқар хушомадгўй улфатдан,
Эҳтиёт бўл борингга дўст номарддан.
Гар ёстиққа бошинг етса бир дарддан,
Жигарингдан бошқа сенга кор бўлмас.

Тилло занжир увол қинғир эшикка,
Ёрдам берсанг, бергин ақли етукка.
Ўнта ўркач ўрнатсанг ҳам хўтикка,
У барибир тия бўлмас, нор бўлмас.

Аё Ёқуб, ҳой-ҳавас деб чопарсан,
Яқинлармас, ётга кучоқ очарсан.
Гар йўқотсанг, ёр ҳам, дўст ҳам топарсан,
Лек йўқотсанг, ининг қайта бор бўлмас.

ТАВҲИД

Денгизлар тубида пинҳон жавоҳир,
Бу мавжлар инжумас, алдайди зоҳир.
Фақат у ягона, тенгсиз, беназир,
Бир Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

Фанода, бақода беминнат ғаффор,
Яратган эгангдир, унутма зинҳор.
Аввалда бор эди, охирда ҳам бор,
Бир Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

Наманган

Фазилат НИЗОМОВА

НАСИҲАТ

“Не иш қилсам яхши инсон бўлгум, она” –
Гўзал савол бердинг бугун менга, болам.
Бу сўзингдан юрагимга кирди хузур,
Чексиз қувонч ила қўлга тутдим қалам.

Олдин Ҳақни тани, бўлма асло жоҳил,
Илм дентиз, жаннат эрур унга соҳил.
Яратганга ҳар дамингда кил итоат,
Унга ихлос-муҳаббатинг бўлсин асл.

Расулининг дийдорига жоним берай,
Ўшал зотга қўшни қил деб Ҳақдан сўрай.
Ҳар ишингда суннатига амал қилгин,
Саодатманд уммат бўлгин, алқаб юрай.

Мужтаҳиду муҳаддислар издоши бўл,
Улар қандай билим олган, қил тафаккур.
Ажратабил, фарқли бўлар ўнг билан сўл,
Адолатинг, мардлигингдан бўлай масур.

Хунар ўрган, ризқу рўзинг бўлсин ҳалол,
Ҳар неъматни қадрлагин, этма увол.
Очиқ чехра, сахий бўл ҳам олийҳиммат,
Ота-онанг, элу юртинг дуосин ол...

Қамаши тумани

Абдумуҳтор ҒУЛОМОВ РОЗИ ҚИЛ

Рози қилгин сен отангни,
Токи тирик бу дунёда,
Афсус-оҳлар чекиб қолма
Кетганида у дунёга...

Отанг сенинг қиблағоҳинг,
Бузруквор деб билганинг соз,
Тоғдек хазина топсанг ҳам
Отанг берган луқмадан оз.

Отангни норизо қилсанг,
Пушмон бўларсан охири,
Ота кўнглини ўкситмоқ
Гуноҳларнинг энг оғири...

Отангни норизо қилсанг,
Аллоҳ сени кечирмагай,
“Ота рози – Худо рози”,
Бу сўз бежиз айтилмагай.

Шаҳриҳон

Муҳаммадамин ЖАББОРОВ

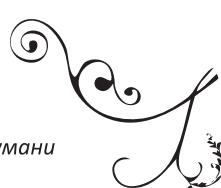
ТЎРТЛИКЛАР

* * *
Кўзларимни бойлар, йўлим тўсар гоҳ –
Ҳар нарсани ризқим дея термайин.
Ўзгаларга муҳтоҷ қилмагин, Аллоҳ,
Хеч ишда шайтонга улуш бермайин.
* * *

Шошилиб келамиз, шошиб кетамиз,
Ахир тайинли-ку борар манзиллар.
Ўзгалардан иззат-хурмат кутамиз,
Бироқ ёмон гапга бурродир тиллар...

Оқдарё тумани

УСТОЗЛАРИМИЗ

2008 йилнинг бошида Самарқанд Давлат университети профессори Неъматжон Низомовга Франциядан хат келди. Ўша йили ноябр ойида Парижда саратон касаллигига қарши курашиш бўйича жаҳон олимларининг халқаро анжумани бўлиши ва бу илмий йиғинга Неъматжон Низомов биофизика мутахассиси сифатида таклиф этилган эди. Бунинг устига айни шу кунлари Австралияда ўтказиладиган атом ва молекуляр физика бўйича халқаро анжуман кун тартибига ҳам профессор Низомов маъruzаси киритилган, иштирок этиши сўралган эди. Ва ниҳоят, ота-онаси орзу қилиб етолмаган ҳаж сафарига бориш навбати келганини ҳам маълум қилишди.

Олимнинг ибрати

Бир-биридан муҳим сафарлар. Лекин ҳаммаси бир вақтга тўғри келмоқда. Нима қилиш керак? Бирортасини ҳам қолдиришга кўзи қиймайди. Уйдагилар ва яқин дўстлар билан маслаҳат қилиб, қуйидаги хуло-сага келишди: бу сафар Австралияга бормайдиган бўлди; Францияга эса ўғли Шавкатжонни юбориши мумкин. Чунки Шавкат академики ортидан физика-математика ва кимё-биологияни чуқур ўрганди, фан номзоди бўлди. Инглиз тилида бемалол баҳс-мунозара қиласди.

Неъмат академик сафарига жўнади. Шавкатжон Франциядан Маккага – ҳаж сафарида юрган отасига телефон қилиб, жуда баҳсли, мунозарали ўтган анжумандада унинг маъруzasи юқори баҳоланганини айтди. Ота унинг катта илмий ютуқларга эришишини Аллоҳдан тилаб, дуо қиласди. Аллоҳнинг инояти билан унинг дуоси мустажоб бўлиб, Шавкат 2009, 2010 йиллари МДҲ мам-

лакатлари олимлари халқаро танловлари ғолиби бўлди.

Неъматжон Низомов биофизика илми ютуқларини ҳаётда, ишлаб чиқаришда кўллашда ҳам фаол қатнашаётган олимлардан. Ҳозиргача у ўндан зиёд муҳим ихтиро муаллифи бўлди.

Професор Неъматжон Низомов бошқараётган люминесценция лабораторияси олимларининг ихтиrolари халқ хўжалигининг турли соҳаларида муваффақият билан қўлланяпти. Жумладан, озиқовқат саноатида ишлатиладиган бўёқларни маҳаллий, экологик тозамева-сабзавотлардан, улар-

ни қайта ишловчи корхоналарнинг чиқиндиларидан ажратиб олиш технологияси, Навоий тоғ-кон институти олимлари билан тоғжисмларини эритмалар ёрдамида юмшатиш, газларда кислород миқдорини аниқлаш бўйича олиб борилган тадқиқотлар иқтисодиётимизга катта фойда келтирмоқда.

Ўтган йили Неъматжон Низомов номига Англиянинг Оксфорд шаҳридан унинг фахрли “2012 йил Одами” унвони билан тақдирлангани тўғрисида мукофот таъсис кенгашининг раисидан хат келди. Унда жумладан, бундай сўзлар битилган эди:

“Хурматли профессор Низомов!

Биографияларни тадқиқ этувчи халқаро маркази кенгаши Сизнинг соҳангиз бўйича дунё жамоатчилиги томонидан кенг эътироф этилганингизни чуқур ўрганиб, ушбу мукофотни беришга қарор қиласди.

Тавсия этилган юзлаб номзодлар орасидан соврин-

дорни танлаш қийин кечди. Лекин кўп муҳокама ва мулоҳазалардан сўнг ушбу мукофотни Сизга беришга қарор қилдик...”

Олимнинг пахта ёғидаги гасипол (заҳарли моддалар) миқдорини тез аниқлашга доир ихтиросини халқаро иммий жамиятлар янги ихтиро сифатида эътироф этишди.

Шу йил Биографияларни ўрганиш халқаро маркази минглаб етук муҳандислар орасидан профессор Неъматжон Низомовни “2013 йилнинг етакчи муҳандиси” унвонига лойиқ топди. Шу муносабат билан олим АҚШнинг Кембриж шаҳрида ўтказилган тақдимот маросимида қатнашди.

Эл-юрт ардоғидаги олим Неъматжон Низомов вақт то-пиб, шеърлар машқ қиласади. Тиббиёт фанлари номзоди Фазлиддин Аслиддинов билан ҳамкорликда ўзи туғилиб ўстган Мотурид қишлоғи тарихи ва бугунги ҳаёти тўғрисида “Мотуридим – фахрим” китобини ёзиб, нашр эттирди.

Аслиддин ҚАМАРЗОДА,
Ўзбекистонда хизмат
кўрсатган маданият ходими

Олим керакки, ўз илмининг поя ва миқдорини асрагай, гавҳарни имтиҳон учун тошга урмагай.

Алишер Навоий

Лузумий

Абдулҳамид Лузумий (1900–1977) қатағонга учраб 1937 йили саккиз йилга қамалади, сўнг эллигинчىй ийллар бошида қатағоннинг иккинчи гирдобига ҳам тушиб, уч йил сургун азобини тортади.

Лузумий ёшлик чоғларида Собирхон эшон мактабида таълимтарбия олади. У бадиий адабиётта ихлосли, асарлари мумтоз сўз санъатимиз руҳига уйғун эди. Афсус, шоир қадри билинмайдиган замонда яшаб ўтди. Лузумий ўзини Навоийнинг камтарин шогирди хисоблаб, ғазалларидан бирида бундай ёзади:

*Гар Навоийни менга устоз десам ёлғон эмас,
Яъни, мен шогирдининг шогирдининг шогирдиман...*

1977 йили шоир жанозасида ҳозир бўлган Зиёвуддинхон ибн Эшон Бобохон “Абдулҳамид aka вафот этиб, Ислом динининг етук билимдони, доно тарғиботчисидан, камтарин бир инсондан айрилдик. Худо раҳматига олсин”, деб дуо қиласади.

Куйида унинг шеърларидан ўқиймиз.

СИБИРДА АЙТИЛГАН МУНОЖОТ

Эй кўнгил, кўклам чиқиб, ўтлар кўкарди, боқ, боқ,
Гул очилди тоғ аро қизил-қизил ҳам оқ-оқ.

Ҳар тараф ҳар қайси қуши ўз куиига айлар наво,
Бир тараф булбул фифону, бир тараф зоғ ғоқ-ғоқ.

Қўқда турналар учарлар, нағма солиб қур-қур,
Тоғда каклик қичқиурлар бир-бираға қоқ-қоқ.

Шод эмас бир жонивор ўйқдурки, ҳатто сувга боқ,
Балиқ ўйнар шўлл-шўлпу бақа сўйлар воқ-воқ.

Ҳам учарлар, ҳам қўнarlар, ҳам сузарлар сув уза,
Фозу ўрдак шодликдан қичқиришиб жоғ-жоғ.

Ўйнашурлар, куйлашурлар жониворлар жуфт-жуфт,
Ёрим элда, мен Сибирда ииғлашурмиз тоқ-тоқ.

Э Худо, қолдик жудолик кечасида зўр-зўр,
Лутф этиб, вуслат чироғин ўртамизга ёқ-ёқ.

Эй Лузумий, ииғлама, яхши-ёмон иш Тангридин,
Йўқ ажаб бўлса карам, бир кун куларсан чоғ-чоғ.

ТОШКЕНТДАГИ ОШНОЛАРГА САЛОМ

Тошкент бориб, сабо, айт ошноларга салом,
Қон қотишмай, жон қотишган ақраболарга салом.

Гар тиши тушган, оқарган соchlари, ранг ўзгариб,
Хусни хулқ ила безалган дилраболарга салом.

Сўзлари дард аҳлига доридин ортиқроқ шифо,
Дардманлардин ўшал соҳибшифоларга салом.

Ўртада ёлғиз муҳаббат, ўзга йўқдир муддао,
Диллари ойинадек аҳли сафоларга салом.

Чун Лузумийнинг саломини етурсанг барига,
Сўнг алардин ҳам кетур биз бенаволарга салом.

Зуҳриддин ИСОМИДДИНОВ
нашрга тайёрлади.

Ўзингизни яхши кўрасизми?

Суҳбатларда “Фалончи жонининг ҳузурини билади, ўзини жуда яхши кўради-да...” деган гап кўп қулоқقا чалинади. Кейин бу жумла ортига изоҳлар тиркалади:

“Хеч жонини қийнагиси келмайди,

ҳатто жигарлари учун ҳам”;

“Доим ташвишларини бошқаларнинг елкасига ортади, ҳеч ўзига юк олмайди”;

“Хоҳлаганида ётиб, хоҳлаганида туради”;

“Бошқанинг қўлидан олиб бўлса ҳам, нарсанинг яхшисини ейди”;

“Ҳақми-ноҳақми, ҳар қандай тортишувда ўзиникини ўтказади”;

“Айтганини қилдиради”;

“Ўзига қилинган ёмонликни унутиши, кечириши қийин”; “Бирорларнинг хоҳиш-истаклари билан

ҳисоблашмайди” ва ҳоказо...

Агар буларга таянилса, жонини қийнаб, кимгадир ёрдам берадиган, ўз ғамлари қаторида бошқалар ташвишида югуриб-еладиган, қўлидаги луқманинг энг ширин жойини бошқасига илинадиган, ҳақ бўлса-да, жанжал бошланмасин деган андишада тилини тиядиган, кимнингдир кўнглига озор беришдан қўрқиб ҳар қадамини ҳисоб билан босадиганлар ўзини ёмон кўрган бўлиб чиқади. Бу хусусда менга яхшилар сингдирган тушунча бошқача:

Қийинчилиги эвазига бирорга кўмаклашаётган одам ўзини яхши кўради. Нега дейсизми? Ҳар бир яхшилик садақа экани, бир эзгулик учун ўн савоб берилиши ҳақидаги ҳадисга амал қилгани учун. Бошқаси учун чекаётган мashaқати охират сафарида енгилликларга сабаб бўлишини билгани, шунга умид боғлагани учун...

Бирорга зарра малол келишни хоҳламаган, ўзгалар ҳожати тушганида эса ҳар қандай хизматга тайёр турадиганлар жонининг қадрини

билган ҳисобланади. Чунки улар Пайғамбаримиздан (алайҳиссалом) келган хушхабарни қалбларига жойлашган: “Дўзах ширин муомали, мулойим, виқорли ва бошқаларга ёрдами тегадиган кишига ҳаромдир” (*Имом Термизий ривояти*).

Хоҳлаганида ётиб, хоҳлаганида туриш ўзини яхши кўриш эмас, балки била туриб, жонига жабр қилишдир. Зоро, Аллоҳ таоло биз бандаларига маълум вақтларда адо этиладиган вазифаларни буюрган: “...намоз мўминларга вақти тайин этилган фарздир” (*Нисо, 103*).

Ҳамма нарсанинг яхшисини ейишга мен ҳақлимсан, бошқалар мендан кейин, дейиш билан киши ўзига фақат ёмонлик қиласи. Зоро, мўмин камолотга ўзига яхши кўрганни ўзгага ҳам право кўриш билан етишади (*Муттафақун алайҳ*).

Ҳақлигини билса ҳам, жанжалли тортишувдан қочиб, сукутни лозим кўрган одам ўзини ҳаммадан яхши кўради. Чунки у энг ростгўй инсоннинг (соллаллоҳу алайҳи ва саллам): “Ҳақ бўла туриб жанжални тарк этган кишига жаннатдаги бир уйга кафилман” (*Абу Довуд ривояти*) деган ваъдаларига ишониб, амал қиласи.

Худбинлик билан айтганини қилдириш, ҳар қандай йўл

билин ниятига эришиш асло ўзини яхши кўриш эмас. Ўзига ҳам, ўзгага ҳам зулм, холос. Зулм эса, қиёмат кунида эгаси учун зулмат бўлади (*Имом Муслим ривояти*).

Расууллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) одамлар қанча азият бермасин, кечирганлар. Юракларини ўртаган мусибатга сабаб бўлган, ҳазрат Ҳамзани (розияллоҳу анҳу) ўлдирган ҳазрат Ваҳшийни (розияллоҳу анҳу), у ҳам имон келтиргач, афв этгандар. Ана шундай зотга умматлигини ҳис этган киши ўзига қилинган ёмонликни унудишига, кин сақламасликка уринади. Одамларнинг хатоларини афв этиш билан Аллоҳнинг мағфиратига эришишни хоҳлайди: “...балки уларни афв қилиб, кечирсинглар! Аллоҳ сизларни мағфират қилишини истамайсизми?!” (*Нур, 22*); “Албатта, ким (азиятларга) сабр қилса ва (Аллоҳ учун) кечириб юборса, албатта, бу пухта ишлардандир” (*Шуро, 43*).

Ўта ҳалимлиги, ҳамманинг кўнглига қараши билан кўзимизга қўрқоқдек кўринадиган кишилар чин маънода ўзини яхши кўрганлардир. Аллоҳ таоло Қуръони каримда: «(Эй Мұхаммад!) Ўз жонларига (гуноҳ билан) зулм қилган бандаларимга айтинг: “Аллоҳнинг раҳматидан ноумид бўлманг! Албатта, Аллоҳ барча гуноҳларни мағфират қилур. Албатта, Унинг ўзи Мағфиратли ва

Раҳмлидир» (*Зумар, 53*); ҳадиси құдсийда “Раҳматим ғазабимдан устундир” (*Мұттафақун алайҳ*), “Эй бандаларим, сизлар кеча-ю кундуз хато қиласизлар. Мен эса гуноҳларингизнинг барчасини кечираман” (*Имом Муслим ривояти*), дея марҳамат қиласиди. Бироқ бандадаги банданинг ҳақини банда кечмагунича кечирмайди. Буни билган одам бирорвга асло озор бермайди. Одамлар наздига қўрқоқ ёки журъатсиз бўлиши Аллоҳнинг ғазаби олдида ҳеч нима эмаслигини ҳис қилгани учун ҳам дилозорликдан тийилади, бирорвларнинг хоҳиш-истаклари билан ҳисоблашади.

Ҳазрат Али (розияллоҳу анҳу) айтган экан: “Мен ҳеч кимга яхшилик ҳам, ёмонлик ҳам қилмадим. Нима қилсан, ўзимга қилдим”. Шунга кўра, ақлли мўмин “ўзини ўйлаш, ўзини яхши кўриш”га худбинликдан келиб чиқиб ёндошмайди. Аллоҳ таолонинг огоҳлантиришини ёдида тутади: “Ўзларингизни ва оила аъзоларингизни ёқилғиси одамлар ва тошлар бўлмиш дўзахдан сақланг...” (*Таҳрим, 6*); “...одамларни яхшиликка буюрасиз-у, ўзингизни унушасизми?!” (*Бақара 44*). Ўзини яхши кўргани, эҳтиёт қилгани учун ҳам гуноҳ, хатолардан тийилади.

Ўзингизни шундай яхши кўра оласизми?

Зумрад ВАҲОБОВА

Ҳасанхон ҚАЮМОВ

ОЛЧОҚ ОДАМНИНГ АҲВОЛИ

* * *

Инсон умр бўйи нафси-нинг хуружларини бардош билан енгиш орқали улуғ синовдан ўтади. Унутмайлик, нафс хуружи кўпинча “ёқимли” бўлади.

* * *

Жамиятни пароканда қилувчи ҳар қандай иллат илоҳий меъёрларни менси-маслик натижасидир.

* * *

Олди олинмаса, кибр, манманлик, тама каби иллатлар юқумли касаллиқдай тез ва кенг тарқалади.

* * *

Ҳаммада худбинлик бор, бироқ уни енгиш даражаси ҳар кимда ҳар хил.

* * *

Олчоқ одамнинг аҳволи тузалмас дардга чалинганин-кидан юз чандон оғир.

* * *

Хатоларидан хулоса чи-қармаганинг боши балодан чиқмайди.

* * *

Фикр ақлга эшdir, тан-бал хорликка хешdir.

Тошкент

Намибия Республикаси

Жуғрофий ўрни. Жанубий Африкада жойлашган. Шимолда Ангола ва Замбия билан, шарқда Ботсвана, жануби-шарқ ва жанубда Жанубий Африка Республикаси билан чегарадош. Фарбий қирғоқларини Атлантика океани сувлари ювиб туради. Мамлакатнинг асосий қисми, айниқса, марказий ҳудудлари тепаликлардан иборат. Энг юқори нуқтаси Кёнигштайн тогида – 2606 метр.

Намибияда дарёлар кам, борларига ҳам маълум муддатлардагина сув келади. Куруқ ўзанлар “ошан”, яъни ёмғир мавсумида тўлибтошиши, ҳудуднинг олтмиш фоизини сув остида қолдириши мумкин. Энг катта дарёлари Оранжревер (Сариқдарё), Фишревер (Балиқдарё) ва Окаванго.

Иқлими иссиқ, ёғин-сочин кам. Бундай обҳаво шароити Бенгел совуқ ҳаво оқими таъсирда юзага келади.

Тарихи. Бугунги Намибия ҳудудида қадимда бушмен қабилалари яшаган. Улар овчилик ва мева-чева йиғиб-териш билан кун кўрган. Кейинчалик бу ерга готтенот чорвадор кўчманчи қабилалари – нама ва дамаралар келиб ўрнашган.

XVI асрдан бошлаб мамлакат ҳудудига гереро, овамбо, каванго, йеъе, тсвана каби банту қабилалари келиб, ўтроқлаша бошлаган. XVIII аср сўнгига овамбо қабиласи гереро ва готтенот қабилаларини ҳудуддан сиқиб чиқаради. Бироқ 1830-йилларда Йонкер Африканер бошлилигидаги нама қабиласи гереро ва дамара қабилаларини мағлубиятга учратади.

Майдони: 825 418 кв.км.

Аҳолиси: 2 300 000 дан ортиқ.

Пойтахти: Виндҳук шаҳри.

Тузуми: республика.

Давлат бошлиғи: президент.

Маъмурий тузилиши: 13 та вилоят (регион)-дан иборат. Вилоятлар эса 102 та округга бўлинади.

Йирик шаҳарлари: Виндҳук, Уолфиш-Бей, Свакопмунд, Ошакати, Хрутфонтейн, Китмансхуп.

Пул бирлиги: Намибия доллари.

Оврупаликлар бу қум-саҳро ватанига кечроқ кириб келади. Буюк Британия 1878 йилдагина Уолфиш-Бейни ўз мустамлака ҳудудига қўшиб олади. 1883 йили олмон савдогари Адолф Людерис Ангра-Пекен кўрфази соҳилларидаги ҳудудни маҳаллий нама қабиласи сардоридан жами 200 фунт-стерлинг қийматга эга икки юзта қурол ва товар эвазига сотиб олади. 1884 йили Олмония Намибия ҳудудини Олмония Жануби-Фарбий Африкаси (ЖФА) номи билан ўзига қарашли қарам мамлакатга (протекторатга) айлантиради.

1890 йилги инглиз-олмон шартномасига кўра, ҳозирги Намибиянинг Уолфиш-Бейдан бошқа барча соҳил ҳудудлари Олмония ихтиёрига ўтади. 1904 йили Самуэл Магареро бошлилигидаги гереро қабиласи олмонларга қарши қўзғолон кўтаради ва қақшатқич мағлубиятга учрайди. Бу воқеадан кўп ўтмай Хендрик Витбоой ва Яacob Моренга бошлилигидаги нама қабиласи бош кўтаради. Ҳарбий ҳаракатлар 1907 йилнинг мартаға қадар давом этади ва тинчлик битими имзоланади. 1915 йили – Биринчи жаҳон уруши даврида Жанубий Африка Бирлиги қўшинлари Олмония Жануби-Фарбий Африкаси ҳудудини босиб олади. 1920 йили Жанубий Африка Бирлиги Миллатлар Лигасидан Жануби-Фарбий Африкани бошқариш ваколатини (мандатини) олади.

1961 йили Жанубий Африка Бирлиги Миллатлар ҳамдўстлиги таркибидан чиқиб кетади ва тўла мустақил давлатга – Жанубий Африка Республикасига айланади. 1966 йилдан Жануби-Фарбий Африка Миллий ташкилоти Жанубий

Африка Республикасидан озод бўлиш ҳаракатини бошлайди. Бу даврда халқаро ҳамжамият ҳам ЖАРнинг Намибия худудидаги ҳукмронлигини оқламас эди. 1988 йилга келибгина Жанубий Африка Республикаси ҳукумати Намибияни тарк этади. 1990 йил 21 марта БМТ Бош котиби иштирокидаги маросимда ЖАР Президенти Намибия мустақиллигини эълон қиласди. Шу даврдан бошлаб мамлакат Намибия Республикаси деб юритила бошлаган.

Намибия 1990 йилдан БМТ ва Африка Бирлиги ташкилоти аъзоси. 1991 йил 25 декабрда Ўзбекистон Республикаси мустақиллигини тан олган. Миллий байрами – 21 март – Мустақиллик эълон қилинган кун.

Иқтисоди. Ялпи ички маҳсулотнинг йигирма фоизга яқини кон саноати ҳиссасига тўғри келади. Энг кўп уран ва олмос қазиб олинади. Ишчи кучининг деярли ярми (47 фоизи) қишлоқ ҳўжалиги билан банд. Лекин бу тармоқ ЯИМнинг ўн фоиздан озроқ қисминигина ташкил этади, холос. Чорвачилиқ, нисбатан қоракўлчиллик бир қадар ривожланган. Балиқчилик ва сайёхлик тармоқлари ҳам алоҳида аҳамиятга эга. Хомашёни қайта ишлаш ва оғир саноат, айниқса, машинасозлик жуда орқада. Бу соҳалардаги эҳтиёж импорт ҳисобига тўлдирилади. Озиқ-овқат маҳсулотларининг эллик фоизи четдан кириб келади.

Мамлакат иқтисодиёти ҳозир ҳам Жанубий Африка Республикаси иқтисодиётига кўп жиҳатдан боғлиқ. Намибия доллари ЖАР рандасининг кучли таъсирида. Шуларга қарамасдан Намибия Африкадаги бой давлатлар қаторида туради. Бу ерда ишсизлар аҳолининг ўттиз-қирқ фоизини ташкил этади.

Намибия Африка, Кариб денгизи ҳавзаси ва Тинч океани региони мамлакатлари иқтисодий бирлиги аъзоси.

Аҳолиси. 2010 йилги маълумотга кўра, мамлакатда аҳолининг йиллик ўсиши 0,9 фоизга етади. Аҳоли сони бўйича дунёда 143-ўринда туради. ОИТС билан касалланганлар кўплити сабабли аҳоли сонини аниқлашда кўп хатоликлар ва чалкашликлар келиб чиқади. 2007 йили БМТ ўтказган текширувда катта ёшли аҳолининг 15,3 фоизи

ОИВ вируси билан заарланганни аниқланган.

Аҳолининг асосий қисмини (80 фоизини) банту қабилаларига мансуб элатлар ташкил этади. Метис-дурагайлар 6,5 фоиз, оқтанлилар 0,6 фоиз. Оқтанлиларнинг кўпчилиги ва қоратанлиларнинг деярли барчаси африкаанс тилида сўзлаша олади. Расмий тил инглиз тили ҳисобланади. Лекин у асосан ёшлар орасида, иккинчи тил мақомида ёйилган. Олмон, африкаанс, гереро ва ошивамбо тилларига “миллий тиллар” мақоми берилган. Ошивамбо ёки ндонга тили она тили ҳисобланади, африкаанс тилига эса иккинчи тил деб қаралади. Африкаанс тилида аҳолининг олтмиш фоизи гаплашади, ўттиз икки фоиз аҳоли эса олмон тилини билади. 1990 йилгача олмон ва африкаанс тили расмий тил ҳисобланган.

Дини. Намибияликларнинг кўпчилиги – 80 фоизга яқини насронийлардан, асосан лютеранлардан иборат. Маҳаллий тушунчаларга эътиқод қилувчилар ҳам бор. Ислом дини эътиқод қилувчилар сонига кўра мамлакатда учинчи ўринда – мусулмонлар аҳолининг уч фоизини ташкил этади. 1999 йили Намибия мусулмонлари раҳбарияти мамлакатда 1500 нафар мусулмон борлигини қайд этган. 2009 йилги маълумоттага кўра, Исломга эътиқод қилувчилар сони 3000–5000 атрофида.

Намибия мусулмонларининг кўпчилиги нама элатига мансуб. Намалар орасида муслимларнинг сони ортишига уларнинг таниқли сиёсий раҳнамоси Яъқуб Салмон Дамирнинг 1980 йили Исломни қабул қилгани сабаб бўлган.

Мамлакатдаги биринчи масжид – Соузто Ислом маркази 1986 йили Катутура шахрида очилган. 2009 йил майидан буён ўлкада йигирмата масжид фаолият юритади, уларнинг олтиласи пойтахт Виндхукда. Мамлакатда Ислом ҳуқуқи масалаларини Намибия фикҳ кенгashi ечади. Кенгаш идораси Оҳангвена вилоятининг Ондоба туманида жойлашган. Мамлакат мусулмонлари Саудия Арабистони ва Жанубий Африка Республикасида исломий таълим олишади.

Орифжон МАДВАЛИЕВ
тайёрлади.

ТИББИЁТ БУРЧАГИ

“У (Аллох) шундай зотки, (сўритокларга) кўтариб қўйиладиган ва кўтариб қўйилмайдиган (узумзор) боғларни, таъми турлича (бўлган) хурмо ва мевали дараҳтларни, (ранг ва таъмда) ўхшаш ва ўхшамас зайдун ва анорларни пайдо қилди. Мева ҳосил қилганда, мевасидан та-новул қилинг! Ҳосил йиғиш кунида (мухтоҷларга) хаққини (ушри ва хирожини) беринг* ва исроф қилман! Албатта, У исроф қилувчиларни севмайди”.

(Анзом, 141)

Узум шарбати

Узумда калий, калций, магний, марганец, ко-
балт, С, Р, РР, В₁, В₆, В₁₂ дармондорилари, фолий
кислотаси, каротин моддалари бор. Узум углевод-
ларга, (18–20%), органик (олма, салицил, лимон,
кахрабо в.б.) кислоталарига бой.

Узум – фаол пешоб ҳайдовчи, ични юмшатувчи
ва балғам кўчирувчи восита; буйрак, ўпка, жигар

касалликларида, подагра ва қон босимида фой-
дали, ундан танани умумий мустаҳкамловчи
восита сифатида ҳам фойдаланишади.

Узумнинг қатор навлари микробларга
қарши курашиш хусусиятига ҳам эга.

Узум шарбати тана қувватини оширади ва
тетиклаштиради.

Уни асаб тизими толиққанида (астения)
ва қувват пасайганида ҳам истеъмол қилиш
яхши натижка беради. Глюкозага бой. Пешоб
ҳайдаш ва терлатиш хусусиятига эга. Конда
холестеринни камайтиради.

Узум шарбатини овқатланишдан бир соат
олдин кунига уч маҳал ичиш зарур.

Бошлишда шарбатни ярим пиёладан ва
босқич охирида, 1–1,5 ойдан сўнг бирварака-
йига 2 пиёлагача ичиш тавсия этилади.

Ич кетишига мойиллик, қандли диабет,
ҳаддан ташқари тўлалик, ошқозон яраси, су-
рункали ўпка шамоллаши касалликларида узум
шарбатини кўп миқдорда ичиш мумкин эмас.

Анор шарбати овқат ҳазмига кўмак берув-
чиdir. У биоген меъерловчи сифатида
ошқозон ости бези касалликларини даволашда ёр-
дам беради. Камконликда ва қонни тозалаш зару-
рати туғилганида фойда беради. Ярим-бир пиёла-
дан, уч маҳал овқатланишдан 30-40 дақиқа олдин
ичилади. Шунга муносиб парҳез сақлаш лозим. Бир
босқич муолажа икки-тўрт ой давом этади, сўнгра
бир ой танаффус қилинади. Сўнг яна такрорла-
нади, лекин шуни ёддан чиқармаслик лозим, у
қамаштириш хусусиятига эга. Айрим ҳолларда
қабзиятга олиб келиши мумкин.

Анор шарбати, шунингдек, ошқозон-ичак фа-
олияти бузилишида, юқумли касалликлардан ва
жарроҳлик амалиётидан сўнг қувват берувчи во-
сита сифатида истеъмол қилинади.

Жалолиддин НУРИДДИНОВ
тайёрлади.

Анор шарбати

* “Ушир” – ҳосилнинг ўндан бирини Аллоҳ йўлига садақа
қилиши. “Хирож” эса, ушрдан кўпроқ, то ҳосилнинг яр-
мигача садақа қилиши демакдир.